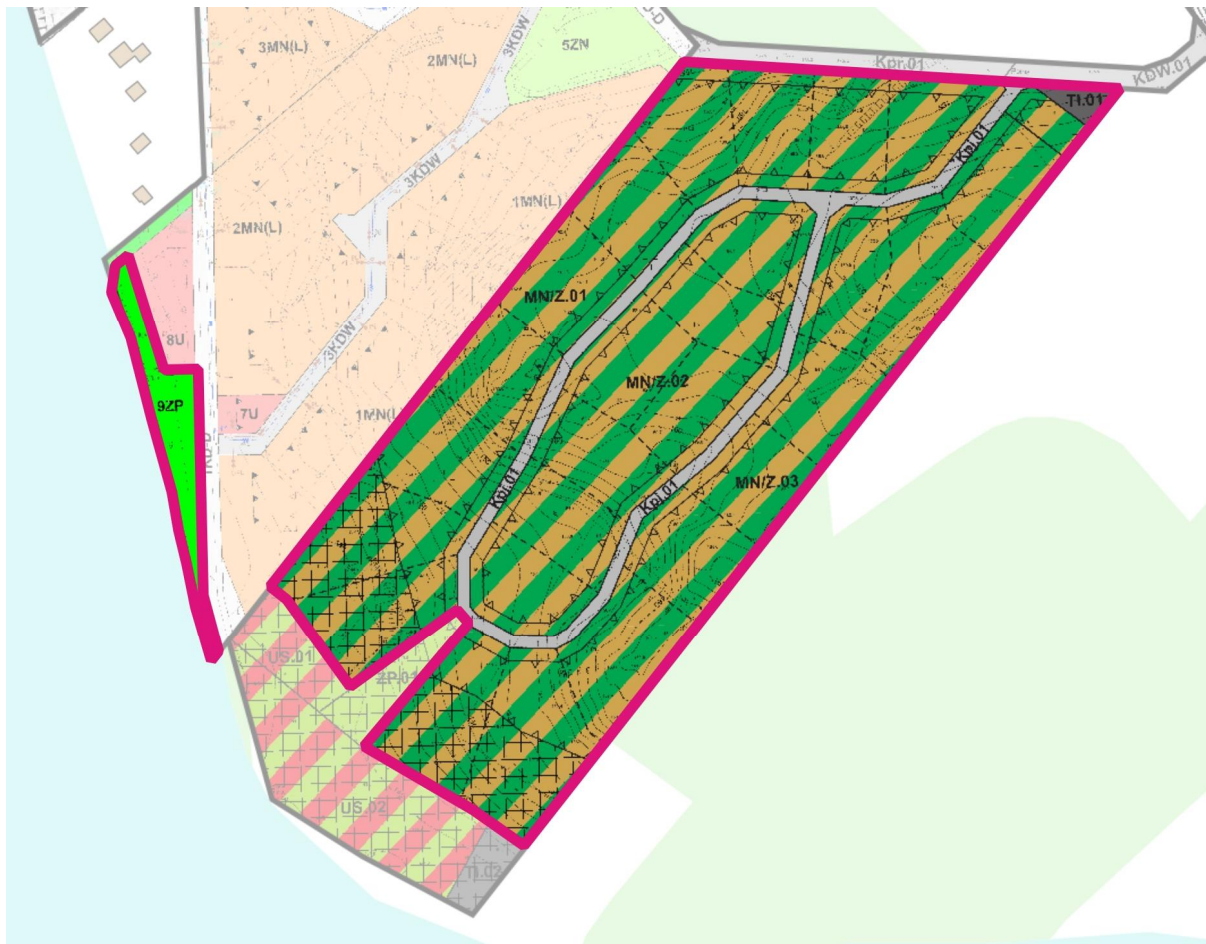

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENÓW POŁOŻONYCH W OBRĘBIE PLUSKI
NAD JEZIOREM PLUSZNE GMINA STAWIGUDA

AUTOR OPRACOWANIA

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA

Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

OLSZTYN – SIERPIEŃ 2020 r.

SPI S TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENÓW OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE MIEJSCOWYM A PROJEKTEM PLANU...9	
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	10
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	24
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	25
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	25
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	25
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	28
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	28
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	28
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	31
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	38

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	41
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	42
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	42
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	43
➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. <i>O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO</i> (T.J. Dz. U. z 2020 R. POZ. 283 ZE ZM.).	

CZEŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW ZABUDOWY
POŁOŻONYCH W OBRĘBIE PLUSKI NAD JEZIOREM PLUSZNE GMINA STAWIGUDA”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr IX/58/2019 Rady Gminy Stawiguda z dnia 30 maja 2019r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części obrębu Pluski, , gmina Stawiguda.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.) wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Pluski nad jeziorem Pluszne, gmina Stawiguda odnosi się do terenu objętego obowiązującymi planami miejscowymi o nazwach: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz rekreacyjnej w m. Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXVI/187/05 z dnia 10 lutego 2005 roku oraz „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych nad jeziorem Pluszne w obrębie Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXIV/268/2017 z dnia 20 kwietnia 2017 roku.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy, informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, a także dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.129.2019.AD z dnia 11 grudnia 2019 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.112.2019.SH z dnia 9 grudnia 2019 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Pluski nad jeziorem Pluszne, gmina Stawiguda.

- Obowiązujący miejscowy plany zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz rekreacyjnej w m. Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXVI/187/05 z dnia 10 lutego 2005 roku
- Obowiązujący miejscowy plany zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych nad jeziorem Pluszne w obrębie Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXIV/268/2017 z dnia 20 kwietnia 2017 roku.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z części opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane oraz części kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu.

Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Pluski nad jeziorem Pluszne, gmina Stawiguda w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
  - przedmiot ustaleń planu,
  - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,

- ustalenia dotyczące zakresu rysunku planu,
- ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
- ustalenia dotyczące zasad kształtowania krajobrazu,
- ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
- wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu (...),
- ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Tereny objęte planem stanowią własność prywatną. W niedalekim sąsiedztwie przebiegają sieci infrastruktury technicznej, w związku z czym istnieje możliwość wyposażenia obszaru objętego projektem planu w niezbędną infrastrukturę techniczną, w tym w sieć wodociagową, kanalizacji sanitarnej i elektroenergetyczną, natomiast w zakresie komunikacji poszczególne działki będą obsługiwane zjazdami z projektowanego ciągu komunikacji wewnętrznej połączonego z drogą publiczną gminną oraz drogami wewnętrznymi.

Przedmiotowy plan jest zgodny z wynikami analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy dla której Rada Gminy Stawiguda podjęła Uchwałę Nr XVI/168/2016 z dnia 04 lipca 2016 r. w sprawie aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stawiguda oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy.

Celem projektu planu jest określenie sposobu zagospodarowania terenu zgodnie z aktualnymi potrzebami oraz zmiana parametrów i wskaźników kształtujących zasady zabudowy i zagospodarowania.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenów i warunków ich zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych funkcji. W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod:

- Zabudowę mieszkaniową jednorodziną w zieleni (MNZ.01 – MNZ.04)
- Tereny sportu i rekreacji (US.01)
- Zieleń urządzoną (ZP.01)
- Ciągi pieszo-jezdne (Kpj.01)
- Infrastrukturę techniczną (TI.01).

W ustaleniach projektu planu wprowadzono definicję najważniejszych pojęć tj.:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury;
- nieprzekraczalna linia zabudowy – rozumiana jako wyznaczona na rysunku planu linię, której w przestrzeni nie może przekroczyć żaden element budynku – w miejscach gdzie nie oznaczono linii zabudowy odległość od granicy działki należy przyjmować zgodnie z przepisami odrębnymi.
- wysokość zabudowy – rozumiana jako wysokość mierzona od naturalnego poziomu terenu w najniższym punkcie obrysu budynku do kalenicy, w odniesieniu do pozostałych obiektów budowlanych to wysokość mierzona od naturalnego poziomu terenu w najniższym punkcie obrysu obiektu budowlanego do najwyższego punktu tego obiektu.

W poniższej tabeli zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	Ustalenia obowiązujące określające dopuszczalne oddziaływanie na środowisko
MNZ.01 MNZ.02 MNZ.03	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.	Przeznaczenie podstawowe: – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jednej działce budowlanej. ▪ Dopuszczę się lokalizację komunikacji wewnętrznej, infrastruktury technicznej, obiektów małej architektury. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynków przeznaczenia podstawowego 9,0 m; pozostałych obiektów budowlanych 6,0 m. ▪ Maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych budynków przeznaczenia podstawowego – dwie kondygnacje nadziemne w tym druga jako poddasze użytkowe. ▪ Dach dwuspadowy o symetrycznym nachyleniu połąci głównych zawartym w przedziale od 40 do 45 stopni, dopuszcza się stosowanie lukarn i okien połaciowych; dachówka ceramiczna w odcieniach czerwieni. ▪ Dojazd do działek należy realizować z ciągu pieszo-jezdnego oznaczonego symbolem Kpj.01. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 2000 m². ▪ Część terenów elementarnych oznaczonych symbolami MNZ.01 i MNZ.03, zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu położona jest na obszarze 100-metrowej strefy ochronnej jeziora Pluszne, na której obowiązują zasady lokalizacji obiektów budowlanych określone w przepisach dotyczących Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby teren. ▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy – zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Od lasu należy zachować odległość obiektów budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi w szczególności ochrony przeciwpożarowej. ▪ Zachowanie nie mniej niż 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej, w tym nie mniej niż 50% działki porośniętej drzewostanem gatunków rodzimych. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,20. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,06 do 0,40. ▪ Miejsca do parkowania lokalizować w granicach własnych działki w ilości nie mniejszej niż 2 miejsca postojowe, przy czym do sumy miejsc postojowych wlicza się również miejsca w garażu. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi.
MNZ.04	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.	Przeznaczenie podstawowe: – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zabudowę należy realizować jako wolnostojącą w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jednej działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczo-garażowy. ▪ Dopuszczę się lokalizację budynku obsługi osiedla, budynku gospodarczo-garażowego, komunikacji wewnętrznej, infrastruktury technicznej, obiektów małej architektury. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynków przeznaczenia podstawowego 9,0 m; pozostałych 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 600 m². ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby teren. ▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy – zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Od lasu należy zachować odległość obiektów budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi w szczególności ochrony przeciwpożarowej. ▪ Zachowanie nie mniej niż 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,40. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność

		<ul style="list-style-type: none"> ▪ obiektów budowlanych 6,0 m. Maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych budynków przeznaczenia podstawowego – dwie kondygnacje nadziemne w tym druga jako poddasze użytkowe. ▪ Dach dwuspadowy o symetrycznym nachyleniu połaci głównych zawartym w przedziale od 40 do 45 stopni, dopuszcza się stosowanie lukarn i okien połaciowych; dachówka ceramiczna w odcieniach czerwieni. ▪ Dojazd do działek należy realizować z ciągu pieszo-jezdnego oznaczonego symbolem Kpj.01. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowy od 0,10 do 0,50. ▪ Miejsca do parkowania lokalizować w granicach własnych działki w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce postojowe. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną zgodnie z przepisami odrębnymi.
US.01	Tereny sportu i rekreacji.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dopuszcza się lokalizację budynków gospodarczych oraz obiektów i urządzeń służących uprawianiu sportu i rekreacji, ścieżek rowerowych, ciągów pieszych, infrastruktury technicznej oraz obiektów małej architektury. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy: budynków 6,0 m; pozostałych obiektów budowlanych 4,5 m. ▪ Dach dwuspadowy o symetrycznym nachyleniu połaci głównych zawartym w przedziale od 25 do 45 stopni; dachówka ceramiczna lub blachodachówka w odcieniach czerwieni. ▪ Dojazd do działek należy realizować z drogi wewnętrznej położonej poza planem. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 100 m². ▪ Nieprzekraczalne linie zabudowy – zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. ▪ Zachowanie nie mniej niż 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,30. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,10 do 0,30. ▪ Miejsca do parkowania lokalizować w granicach własnych działki w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce postojowe. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi.
ZP.01	Tereny zieleni urządzonej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych. ▪ Dopuszcza się lokalizację ścieżek rowerowych, ciągów pieszych, infrastruktury technicznej oraz obiektów małej architektury. ▪ Obiekty budowlane od drogi wewnętrznej położonej poza planem należy lokalizować zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ Maksymalna wysokość zabudowy 4,5 m. ▪ Dach dwuspadowy o symetrycznym nachyleniu połaci głównych zawartym w przedziale od 25 do 45 stopni; dachówka ceramiczna lub blachodachówka w odcieniach czerwieni. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki 200 m². ▪ Zachowanie nie mniej niż 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi.
Kpj.01	Tereny ciągów pieszo-jezdnych.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Szerokość w liniach rozgraniczających 6,0 m. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. 	----
Tl.01	Tereny infrastruktury technicznej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. 	----

W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzeniu zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Wprowadzeniu zakazu lokalizacji reklam, w tym tablic i urządzeń reklamowych.
- Ustaleniu zasad w zakresie elewacji budynków.
- Ustaleniu zasad w zakresie ogrodzeń, w tym zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych.
- Wprowadzeniu zapisu, że teren objęty planem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów.
- Wprowadzeniu zapisu, że teren objęty planem położony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Puszcza Napiwodzko-Ramucka” PLB280007, na którym obowiązują przepisy dotyczące ochrony przyrody i ochrony środowiska.

- Ustalenie zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Wprowadzeniu zakazu wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej od strony ulicy Polnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu warunków wyposażenia w sieć telekomunikacyjną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że dopuszcza się realizację mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami stałymi należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że powiązanie terenów objętych planem z zewnętrznym układem komunikacyjnym będzie realizowane poprzez projektowany ciąg pieszo-jezdny oznaczony symbolem Kpj oraz drogi wewnętrzne położone poza planem.

Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się realizacji zadań własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej, a także inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENU OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE MIEJSCOWYM A PROJEKTEM PLANU

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ ORAZ REKREACYJNEJ W MIEJSCOWOŚCI PLUSKI, GMINA STAWIGUDA uchwalony Uchwałą Nr XXVI/187/05 Rady Gminy w Stawigudzie z dnia 10 lutego 2005 roku		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW POŁOŻONYCH W OBRĘBIE PLUSKI NAD JEZIOREM PLUSZNE GMINA STAWIGUDA	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
9ZP	Tereny zieleni urządzonej wspólnego użytkowania.	ZP.01	Tereny zieleni urządzonej.
		US.01	Tereny sportu i rekreacji.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW POŁOŻONYCH NAD JEZIOREM PLUSZNE W OBRĘBIE PLUSKI GMINA STAWIGUDA uchwalony Uchwałą Nr XXIV/268/2017 Rady Gminy Stawiguda z dnia 20 kwietnia 2017 roku		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW POŁOŻONYCH W OBRĘBIE PLUSKI NAD JEZIOREM PLUSZNE GMINA STAWIGUDA	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
TI.01	Tereny infrastruktury technicznej.	TI.01	Tereny infrastruktury technicznej.
Kpj.01	Tereny ciągów pieszo-jednych.	Kpj.01	Tereny ciągów pieszo-jednych.
MN/Z.01	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.	MNZ.01	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.
MN/Z.02	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.	MNZ.02	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.
MN/Z.03	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.	MNZ.03	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.
		MNZ.04	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym; rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego; wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści, stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy stanowi sieć osadnicza, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiędzy układem węzłowym, liniowym i strefowym

zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

Zgodnie z Planem (...) województwo warmińsko-mazurskie należy do regionów o najmniejszej liczbie mieszkańców. Procesy demograficzne zachodzące w województwie przebiegają dwubiegunowo. Z jednej strony następuje koncentracja ludności w większych ośrodkach miejskich i ich otoczeniu jak w gminie Stawiguda, która ze wzrostem mieszkańców powyżej 42% do 2030 roku, plasować się będzie na szóstym miejscu w kraju. Z drugiej strony następuje depopulacja obszarów peryferyjnych, w szczególności położonych przy północnej granicy województwa oraz w jego wschodniej części. Najchętniej wybieranym przez mieszkańców Olsztyna kierunkiem przeprowadzek były gminy Stawiguda i Dywity, mniej popularnym miasto Barczewo oraz gmina Gietrzwałd. Gmina Stawiguda spośród gmin wiejskich charakteryzuje się najwyższą atrakcyjnością dla potencjalnych inwestorów, a także wysoką intensywnością ruchu turystycznego. Najwięcej nowo zarejestrowanych podmiotów w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców w roku 2015 odnotowano w gminie Stawiguda.

Gmina Stawiguda położona jest w Miejskim Obszarze Funkcjonalnym Ośrodka Wojewódzkiego Olsztyn (zwanym MOF OW Olsztyn) zasięgiem obejmującym rdzeń – miasto Olsztyn oraz strefę zewnętrzną – gminy bezpośrednio z nim sąsiadujące: Barczewo, Dywity, Jonkowo, Gietrzwałd, Purda i Stawiguda. Zabudowa w obrębie strefy zewnętrznej MOF jest bardzo zróżnicowana pod względem gęstości, wysokości oraz sposobu zagospodarowania i użytkowania. Obszary charakteryzujące się największym stopniem urbanizacji oraz gęstością zabudowy, intensywnym ruchem budowlanym zlokalizowane są w najbliższym sąsiedztwie Olsztyna, w obrębie miejscowości: Bartąg, Dywity, Jaroty, Jonkowo, Kieźliny, Ługwałd, Nikielkowo, Różnowo, Tomaszkowo i Wójtowo. Miejscowości te charakteryzuje nasilenie cech miejskich, mieszany typ zabudowy, przy czym dominuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Występuje również zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz usługowa i produkcyjno-przemysłowa, charakterystyczna dla miast. Największa koncentracja usług oraz produkcji i przemysłu charakteryzuje miejscowości Dywity, Jonkowo oraz Stawiguda. Gmina Stawiguda jest gminą, w której mieszkania są najlepiej wyposażone w instalacje sanitarne (wodociąg – 98%, ustęp splukiwany – 97%, łazienka – 96%, centralne ogrzewanie – 89%, gaz sieciowy – 33%).

Polityka przestrzenna poszczególnych gmin wskazuje jednoznacznie, że planowany jest znaczący przyrost terenów zurbanizowanych. Nowa zabudowa poza obszarami wskazanymi w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i w (zgodnych z nimi) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, realizowana jest również na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Z przeprowadzonej analizy dokumentów planistycznych gmin strefy zewnętrznej MOF wynika, że największe zainteresowanie inwestorów i mieszkańców skierowane jest na tereny zlokalizowane przy granicy Olsztyna, a planowana zabudowa koncentruje się głównie przy granicy z miastem, wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz w obrębie miejscowości gminnych: Barczewko, Kaplityny, Maruny, Zalesie (gmina Barczewo), Dywity, Kieźliny, Różnowo, Ługwałd, Spręcowo (gmina Dywity), Gronity, Naterki, Sząbruk (gmina Gietrzwałd), Jonkowo, Warkały, Giedajty, Wrzesina, Stękiń, Godki, Wołowno (gmina Jonkowo), Ostrzeszewo, Klebark Mały, Klebark Wielki, Szczesne, Klewki, Nowa Wieś Butryny (gmina Purda), Stawiguda, Dorotowo, Bartąg, Ruś (gmina Stawiguda).

Analiza poziomu aktywności budowlanej w strefie zewnętrznej MOF w latach 2008-2015 potwierdza częściowo ww. zapotrzebowania i plany. Największą aktywność odnotowano w gminie Stawiguda, a najmniejszą w Barczewie. Aktywność budowlana maleje wraz z oddalaniem się od głównych dróg oraz rdzenia MOF – Olsztyna.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *Ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa*. Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych: Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich. Poprawa jakości wewnętrznej regionu

poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i istotny element zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Wzrost atrakcyjności i konkurencyjności oraz budowanie silnej pozycji MOF OW Olsztyna w krajowej i europejskiej sieci osadniczej, Współpraca jednostek samorządu terytorialnego na rzecz integracji i spójności terytorialnej obszaru, Kształtowanie i wzmacnianie zrównoważonej struktury sieci osadniczej oraz rozwój ośrodków osadniczych, Ochrona zasobów przyrodniczych i krajobrazu kulturowego, Rozwój gospodarczy i wzrost konkurencyjności; tworzenie warunków do rekreacji i rozwoju turystyki, Porządkowanie różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równoważenia rozwoju, Ochrona interesu publicznego, Usprawnienie systemu planowania przestrzennego, Budowanie świadomości społecznej dotyczącej stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka, ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu, Uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony środowiska, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej, Ochrona środowiska kształtującego warunki życia człowieka, Ochrona dziedzictwa kulturowego i kształtowanie tożsamości regionalnej, Zrównoważone i efektywne wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi rolnictwa wielofunkcyjnego, Sprawnie funkcjonujące systemy zaopatrzenia w wodę w całym województwie, Sprawnie funkcjonujące systemy utylizacji ścieków w oparciu o wysokosprawne technologie w całym województwie, Zwiększanie wytwarzania energii z OZE.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r. Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych

z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011–2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015–2018. Podstawową strukturę dokumentu tworzą: Wstęp (zawierający wprowadzenie, ogólną charakterystykę województwa i prognozę trendów rozwojowych). Ocena stanu środowiska (w poszczególnych obszarach interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza, Zagrożenia hałasem, Pola elektromagnetyczne, Gospodarowanie wodami, Gospodarka wodno-ściekowa, Zasoby geologiczne, Gleby, Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów, Zasoby przyrodnicze, Zagrożenia poważnymi awariami). Cele, kierunki interwencji i zadania Programu. System realizacji Programu, zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz opis monitorowania realizacji Programu.

Program obejmuje 10 obszarów interwencji: 1. Ochrona klimatu i jakości powietrza. 2. Zagrożenia hałasem. 3. Pola elektromagnetyczne. 4. Gospodarowanie wodami. 5. Gospodarka wodno-ściekowa. 6. Zasoby geologiczne. 7. Gleby. 8. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. 9. Zasoby przyrodnicze. 10. Zagrożenia poważnymi awariami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza,
  - o Kierunek – zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery.
  - o Kierunek – wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym,
  - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego
(w projekcie planu ustalono, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych; dopuszczono również możliwość realizacji mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych).
- Obszar – Gospodarowania wodami,
  - o Kierunek – utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych,
  - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie ścieków sanitarnych przewidziano ich odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej od strony ulicy Polnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie wód opadowych i roztopowych przewidziano ich odprowadzanie z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów odprowadzanie do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi).
- Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa,
  - o Kierunek – zaopatrzenie ludności w wodę,
  - o Kierunek – oszczędne gospodarowania wodą,
  - o Kierunek – budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie ścieków sanitarnych przewidziano ich odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej od strony ulicy Polnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie wód opadowych i roztopowych przewidziano ich odprowadzanie z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów odprowadzanie do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi).

- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów
  - o Kierunek – minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów,
  - o Kierunek – unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych,
  - o Kierunek – zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi.(w projekcie planu przewidziano, że gospodarowanie odpadami będzie prowadzone zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego).

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy*, przy czym: spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%; spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych; spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju. Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym: Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego. Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych). Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń*. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań: dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie; poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to: utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB, minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych, ograniczenie marnotrawstwa żywności, ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji, wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu, wysoki poziom ponownego użycia produktów, wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu, składowanie odpadów ograniczone do minimum, remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów, wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami, wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnej.

STRATEGIA ROZWOJU GMINY STAWIGUDA NA LATA 2016 – 2025.

Na podstawie przeprowadzonych diagnozy, konsultacji i analizy SWOT, identyfikacji problemów i możliwości rozwojowych gminy wyznaczono cel główny, cele strategiczne, operacyjne strategii. Cele strategiczne mają równorzędne znaczenie i wzajemnie na siebie oddziałują. Przyszłe działania będą koncentrować się na wyznaczonych celach operacyjnych.

Niezbędne jest, aby Gmina Stawiguda była atrakcyjnym miejscem zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej podjęcie działań mających na celu zapewnienie obecnym, jak i nowym mieszkańcom dobrych warunków do życia. Przejawiają się one w łatwym dostępie do różnorodnych usług, szerokiej ofercie spędzania czasu wolnego oraz dbaniu o prowadzących działalność gospodarczą na terenie gminy. Jednocześnie ważne jest uwzględnienie walorów przyrodniczych i kulturowych. Tworzenie przyjaznego klimatu do prowadzenia biznesu pozwoli na wzmocnienie lokalnej gospodarki, dającej

miejsca pracy, co przejawia się zwiększeniem dostępu do różnego rodzaju usług. Warto mieć na uwadze, że Gmina Stawiguda konkuruje o status miejsca przyjaznego dla mieszkańców i przedsiębiorców z innymi gminami sąsiadującymi z Olsztynem.

Celem głównym Strategii Gminy Stawiguda jest: *Gmina Stawiguda miejscem wysokiej jakości życia i prowadzenia biznesu, wspierającym i w pełni wykorzystującym rozwój aglomeracji olsztyńskiej*. Mając wyznaczoną wizję, wybrano cele strategiczne, w ramach których wskazano cele operacyjne i kierunki działań.

1. Cel strategiczny: Rozwój infrastruktury w gminie.

Cele operacyjne: Poprawa jakości dróg wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Poprawa jakości infrastruktury turystycznej, sportowej. Poprawa infrastruktury wodno-kanalizacyjnej, gazowej. Rozwój infrastruktury społecznej. Ochrona środowiska

2. Cel strategiczny: Rozwój gospodarczy Gminy.

Cele operacyjne: Rozwój systemu wspierającego rozwój przedsiębiorczości. Rozwój lokalnego przetwórstwa, produkcji żywności ekologicznej, agroturystyki. Promocja turystyczna gminy. Rozwój ekonomii społecznej

3. Cel strategiczny: Rozwój społeczny Gminy.

Cele operacyjne: Wzrost aktywności społecznej mieszkańców. Wysokiej jakości edukacja. Wspieranie polityki prorodzinnej. Wsparcie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Wsparcie aktywizacji osób starszych. Rozwój kultury. Współpraca z gminami w kraju i za granicą.

4. Cel strategiczny: Zwiększenie bezpieczeństwa społecznego.

Cele operacyjne: Zwiększone bezpieczeństwo komunikacyjne na terenie Gminy. Zmniejszone zagrożenie przestępczością. Zwiększone bezpieczeństwo przeciwpożarowe, przeciwwzalewowe i wodne.

Opracowanie projektu planu wpisuje się cel operacyjny poprawa jakości dróg wraz z infrastrukturą towarzyszącą, cel operacyjny rozwój gospodarczy gminy oraz cel operacyjny ochrona środowiska.

PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ GMINY STAWIGUDA.

Gmina Stawiguda poprzez opracowanie Planu Gospodarki Niskoemisyjnej zobowiązuje się do podejmowania wszelkich działań zmierzających do poprawy jakości powietrza na jej obszarze, a w szczególności do: redukcji emisji gazów cieplarnianych, zwiększenia udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych, redukcji zużycia energii finalnej poprzez podniesienie efektywności energetycznej.

Dokument zawiera szczegółowe informacje dotyczące realizacji PGN pod kątem założeń zawartych w dokumentach strategicznych na poziomie regionalnym i krajowym, a także pod kątem dokumentów strategicznych i planistycznych na poziomie gminy. Dokument zawiera również dane dotyczące planowanych działań inwestycyjnych, pozainwestycyjnych oraz edukacyjnych na rzecz ochrony klimatu, ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, racjonalnego zużycia energii oraz wdrażania technologii opartych na odnawialnych źródłach energii. Wykazuje możliwe źródła finansowania zaplanowanych działań uwzględniając wkład Unii Europejskiej w postaci Programów Operacyjnych na lata 2014-2020 oraz wkład własny gminy i źródła krajowe.

Podstawowym celem projektu Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Gminy Stawiguda jest uporządkowanie i organizacja działań podejmowanych przez gminę sprzyjających ochronie środowiska naturalnego, dokonanie oceny stanu sytuacji w gminie w zakresie emisji gazów cieplarnianych wraz ze wskazaniem tendencji rozwojowych oraz dobór działań, które mogą zostać podjęte w przyszłości – wraz ze wskazaniem ich źródeł finansowania.

Plan gospodarki niskoemisyjnej jest dokumentem strategicznym, który koncentruje się na podniesieniu efektywności energetycznej, zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz redukcji emisji gazów cieplarnianych. Istotą Planu jest osiągnięcie korzyści ekonomicznych, społecznych i środowiskowych wynikających z działań zmniejszających emisje gazów cieplarnianych.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Gminy Stawiguda, ponieważ przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o

technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych; dopuszczono również możliwość realizacji mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY STAWIGUDA.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Stawiguda, a w szczególności: wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości; rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych; częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego; inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami; obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe; wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej; wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ przewiduje że gospodarowanie odpadami będzie prowadzone zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

PROGRAMY OCHRONY POWIETRZA.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* wprowadziła system oceny i zarządzania jakością powietrza. Na podstawie przeprowadzanej corocznie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oceny jakości powietrza w strefach, dokonywana jest klasyfikacja stref: w których poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji lub poziom docelowy (klasa C); w których poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym, a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji (klasa B); w których poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego lub poziomu docelowego (klasa A). Ocena stanu jakości powietrza ma na celu wyodrębnienie stref, które wymagają podjęcia stosowanych działań naprawczych, zmierzających do poprawy jakości powietrza (strefy klasy C).

Programy ochrony powietrza, mają na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu, natomiast działania określone w planach działań krótkoterminowych, mają na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

Realizacja zadań wynikających z wojewódzkiego *Programu ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀* ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. Pomiary zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym PM₁₀ w 2011 i 2012 roku w strefie warmińsko-mazurskiej prowadzone były w oparciu o cztery stacje pomiaru tła miejskiego znajdujące się w: Ostródzie, Mrągowie, Gołdapi i Nidzicy, natomiast benzo(a)pirenem na jednym stanowisku tła miejskiego w Nidzicy, przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie. Wskazały one, że stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h przekroczyły poziom dopuszczalny (50 µg/m³) w Nidzicy o 18,6%.

Emisja pyłu zawieszonego PM₁₀ z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinventaryzowana na poziomie ponad 24 tys. Mg (ton), z czego 49,8% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 29,0% emisja liniowa, z emisji z rolnictwa 15,2%, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 3,7% emisji całkowitej PM₁₀. Emisja napływowa (pył PM₁₀ emitowany poza strefą) pyłu zawieszonego PM₁₀ dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi ponad 32 tys.

Mg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (61%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy, w tym także w Rosji i na Litwie. Emisja B(a)P z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinwentaryzowana na poziomie prawie 2 tys. kg, z czego aż 91,7% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 7,3% emisja liniowa, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 1% emisji całkowitej B(a)P. Emisja napływowa B(a)P dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi około 2,3 tys. kg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (88,8%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy. Stężenia pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników 24h pochodzące z łącznej emisji na obszarze strefy warmińsko-mazurskiej osiągają wartości od 16,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ do 65,3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, dochodząc do 130,6% poziomu dopuszczalnego. Niższe stężenia występują we wschodniej części strefy na obszarach poza miejskich. Poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników 24h został przekroczony w następujących miastach: Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Stężenia średnie roczne pyłu zawieszonego PM10 pochodzące z łącznej emisji wszystkich typów, na terenie strefy warmińsko-mazurskiej, osiągają wartości w przedziale od 9,6 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ do 33,1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. W żadnym punkcie obszaru nie został przekroczony poziom dopuszczalny (40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania rok kalendarzowy. W stężeniach całkowitych pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania wyników 24h na większej części strefy warmińsko-mazurskiej przeważa udział emisji napływowej. Natomiast w obszarach przekroczeń poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 przeważa emisja powierzchniowa.

W wyniku przeprowadzonej diagnozy zaproponowano w Programie działania kierunkowe oraz działania naprawcze. Działania kierunkowe są to działania mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i B(a)P będące przykładem dobrej praktyki w zagospodarowaniu przestrzennym, działalności gospodarczej oraz życiu codziennym społeczeństwa, które w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych powinny być wdrażane do codziennego życia. Są one skierowane zarówno do władz samorządowych, jak i do obywateli. W celu redukcji stężeń pyłu zawieszonego PM10 oraz B(a)P wyznaczono działania naprawcze skierowane na redukcję emisji pochodzącej przede wszystkim z ogrzewania indywidualnego, które należy podjąć w strefie warmińsko-mazurskiej, a przede wszystkim w miastach Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Dodatkowymi działaniami będą te skierowane na obniżenie emisji z komunikacji.

Poza obszarami zabudowanymi w strefie warmińsko-mazurskiej przeważającym źródłem zanieczyszczeń pyłem zawieszonym PM10 i B(a)P jest napływ. Obniżenie emisji z napływu możliwe będzie poprzez realizację działań naprawczych proponowanych w Programach Ochrony Powietrza dla stref ościennych, w których realizowane są programy ochrony powietrza, czyli: pomorskiej, mazowieckiej i podlaskiej oraz w innych województwach w Polsce. A także poprzez realizację działań w uchwalonych Programach Ochrony Powietrza dla miast: Olsztyn i Elbląg. W miastach strefy warmińsko-mazurskiej głównym źródłem ww. zanieczyszczeń jest lokalna emisja powierzchniowa, czyli emisja pochodząca z indywidualnego ogrzewania paliwem stałym lokali mieszkalnych i usługowych.

Emisja komunikacyjna nie jest istotnym źródłem pyłów w strefie warmińsko-mazurskiej, jednak ze względu na stale rosnące natężenie ruchu jest to ten rodzaj emisji, którego znaczenie będzie się zwiększało. Stąd konieczne jest wdrażanie wielu działań, aby stężenia z komunikacji malały, a nie rosły.

Działania naprawcze zapisane w harmonogramie rzeczowo-finansowym to: Obniżenie emisji z ogrzewania indywidualnego – Podłączenie do miejskiej sieci ciepłowniczej lub wymiana na ogrzewanie gazowe, elektryczne, piece retortowe (ewentualnie pompy ciepła oraz kolektory słoneczne) mieszkań i domów ogrzewanych indywidualnie (głównie piecami węglowymi) w zabudowie wielorodzinnej oraz jednorodzinnej w Olecku, Ełku, Ostródzie, Nidzicy, Szczytnie, Pisz, Pasłęku, Działdowie, Nowym Mieście Lubawskim ok. 262 tys. m² (łącznie dla wszystkich miast) powierzchni użytkowej oraz termomodernizacja budynków mieszkalnych. Modernizacja i remonty dróg - Modernizacja i remonty dróg na terenie strefy warmińsko-mazurskiej, w tym

szczególnie likwidacja nawierzchni nieutwardzonych, gruntowych. Czyszczenie ulic - Czyszczenie ulic na mokro w okresie wiosna-jesień (z częstotliwością najlepiej 2 razy w miesiącu) w miastach Olecko, Ełk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo: główne ulice miasta, ulice drugorzędne po okresie zimowym. Zakup nowoczesnych polewaczko-zamiatarek mechanicznych (jeżeli jest to niezbędne) w celu zwiększenia efektywności czyszczenia ulic. Rozwój systemu ścieżek rowerowych i infrastruktury rowerowej w tym w pierwszym rzędzie: Budowa odcinków dróg rowerowych pozwalających na połączenie w jeden ciąg dróg już istniejących, szczególnie w centrach miast; Budowa parkingów rowerowych, szczególnie zlokalizowanych w pobliżu kluczowych celów podróży (szkoły, urzędy administracji lokalnej i państwowej, obiekty kultury), a także w pobliżu węzłów przesiadkowych komunikacji zbiorowej; Prawidłowa organizacja ruchu na styku ruch rowerowy – ruch samochodowy, pozwalająca na bezpieczne korzystanie z roweru; Wyznaczanie pasów, kontrpasów i śluz dla rowerów na jezdniach; Promocja używania rowerów. Edukacja ekologiczna. Akcje edukacyjne mające na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie: korzyści jakie niesie dla środowiska korzystanie ze zbiorowych systemów komunikacji lub alternatywnych systemów transportu (rower, poruszanie się pieszo); szkodliwości spalania odpadów w paleniskach domowych; korzyści płynących z podłączenia do scentralizowanych źródeł ciepła; termomodernizacji; promocji nowoczesnych niskoemisyjnych źródeł ciepła i inne; promocji OZE. Zwiększanie udziału zieleni w przestrzeni miast - szczególnie poprzez: wprowadzanie nowych obszarów zieleni wzdłuż szlaków komunikacyjnych; nasadzenia krzewów na istniejących skwerach, zieleńcach; rewitalizację istniejącej zieleni. Zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego - Stosowanie odpowiednich zapisów, umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10 oraz B(a)P, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dotyczących np. układu zabudowy zapewniającego przewietrzanie miasta, wprowadzania zieleni izolacyjnej (szczególnie wzdłuż ciągów komunikacyjnych), zagospodarowania przestrzeni publicznej oraz ustalenia zakazu stosowania paliw stałych, w obrębie projektowanej zabudowy (w przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych), reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczonego ruchu samochodowego w ścisłym centrum miast, konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg. Wzrost efektywności energetycznej gmin – Systematyczna wymiana starych, niskosprawnych kotłów, w których spalane jest paliwo stałe (węgiel) na nowoczesne kotły wysokiej sprawności (retortowe lub gazowe) lub włączanie budynków (prywatnych, użyteczności publicznej, warsztatów, zakładów usługowych, zakładów przemysłowych) do istniejących sieci ciepłowniczych oraz termomodernizacja budynków, w celu zwiększenia ich efektywności energetycznej. Podłączenie do sieci ciepłowniczej - Podłączenie do sieci ciepłowniczej zakładów przemysłowych, rzemieślniczych i usługowych oraz spółek miejskich (likwidacja ogrzewania węglowego). Rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię cieplną – Rozbudowa i modernizacja centralnych systemów zaopatrywania w energię cieplną.

Analizowany projekt planu poprzez ustalone zasady kształtowania zabudowy oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisuje się w Działania naprawcze zapisane w *Programie ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM10 wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10.*

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA POWIATU OLSZTYŃSKIEGO DO ROKU 2020.

Nadrzędnym celem *Programu Ochrony Środowiska Powiatu Olsztyńskiego do 2020* jest długotrwały, zrównoważony rozwój powiatu, w którym kwestie ochrony środowiska są rozważane na równi z kwestiami rozwoju społecznego i gospodarczego.

W oparciu o diagnozę stanu środowiska powiatu olsztyńskiego, zdefiniowane zagrożenia i problemy oraz mając na uwadze oczekiwane pozytywne zmiany w ochronie środowiska, zaproponowano cele i kierunki interwencji *Programu (...)* dla poszczególnych obszarów interwencji: ochrona klimatu i jakości powietrza - cele: dobra jakość powietrza atmosferycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm - osiągnięcie poziomów

dopuszczalnych zanieczyszczeń powietrza: osiągnięcie poziomu docelowego benzo(a)pirenu oraz pyłu zawieszonego PM10; osiągnięcie poziomu celu długoterminowego dla ozonu; ograniczenie emisji gazów cieplarnianych; zagrożenie hałasem - cele: dobry stan klimatu akustycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm poziomu hałasu; zmniejszenie liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas; pola elektromagnetyczne - cel: utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych; gospodarowanie wodami - cele: zwiększenie retencji wodnej; ograniczenie wodochłonności gospodarki; osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych; gospodarka wodno-ściekowa - cel: poprawa jakości wody powierzchniowej i podziemnej; zasoby geologiczne - cel: ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kapalin; rekultywacja terenów poeksploatacyjnych; gleby - cele: dobra jakość gleb; rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych; gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów - cele: ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania; ograniczenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko; zasoby przyrodnicze - cel: zachowanie różnorodności biologicznej; zagrożenie poważnymi awariami - cel: utrzymanie stanu bez incydentów o znamionach poważnej awarii oraz minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia awarii; edukacja - cel: świadome ekologicznie społeczeństwo; monitoring środowiska - cel: zapewnienie wiarygodnych informacji o stanie środowiska.

Uchwalenie analizowanego projektu planu wpisuje się w w/w cele i kierunku interwencji, a także pozwala na dobrze zaplanowany rozwój gminy Stawiguda w oparciu o istniejące walory środowiskowe, z jednoczesną ochroną najbardziej wartościowych komponentów środowiska.

UCHWAŁA NR XXX/669/17 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO Z DNIA 26 WRZEŚNIA 2017 R. W SPRAWIE OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU PUSZCZY NAPIWODZKO-RAMUCKIEJ (Dz. URZ. WOJ. WARM.-MAZ. 2017 POZ. 4143).

Teren objęty projektem planu położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr XXX/669/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Zgodnie z przepisami w/w uchwały na Obszarze obowiązują:

1. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru,
2. ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru,
3. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru.

W poniższej tabeli zestawiono wykaz zakazów obowiązujących na przedmiotowym obszarze chronionego krajobrazu oraz wyjaśniono w jaki sposób zostały one uwzględnione w projekcie zmiany planu. Poniższe zakazy nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego,
- 4) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

Lp.	Zakazy obowiązujące na Obszarze Chronionego Krajobrazu	Ustalenia projektu planu
1	Zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.	W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że tereny objęte projektem planu położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów
2	Zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego	W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że tereny objęte projektem planu położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na

	<p><i>ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</i></p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <p>1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;</p> <p>2) realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.</p>	<p>którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów.</p> <p>Ponadto w § 8 pkt 3 wprowadzono zapis, że w granicach planu obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.</p>
3	<p>Zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <p>a. Usunięcia drzewa lub krzewu w obrębie zadrzewienia, należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.</p> <p>b. Terenów przeznaczonych pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obowiązujących:</p> <p>i. w dacie orzekania w przedmiocie wydania: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji o pozwoleniu na budowę, a także innych decyzji - jeżeli są one wymagane dla realizacji danego przedsięwzięcia na podstawie przepisów powszechnie obowiązującego prawa,</p> <p>ii. w dacie realizacji przedsięwzięcia - jeżeli dla danego przedsięwzięcia przepisy powszechnie obowiązującego prawa nie przewidują obowiązku uzyskania decyzji, o których mowa w lit. a;</p> <p>c. realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody.</p> <p>Zakaz nie ma zastosowania do zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę.</p>	<p>Z uwagi, że przedmiotowy projekt planu stanowi zmianę m.in. obowiązującego Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych nad jeziorem Pluszne w obrębie Pluski gmina Stawiguda uchwalonego Uchwałą Nr XXIV/268/2017 Rady Gminy Stawiguda z dnia 20 kwietnia 2017 roku w którym tereny przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną w zieleni, ciągi pieszo-jezdne i infrastrukturę techniczną zastosowanie ma odstępstwo od zakazu tj.: <i>Zakaz nie ma zastosowania do zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę.</i></p>
4	<p>Zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <p>1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 176, poz. 2582), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;</p> <p>2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że tereny objęte projektem planu położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów.</p> <p>Na terenie objętym projektem planu nie występują zewidencjonowane złoża kopalin, a także nie przewiduje się wydobywania do celów gospodarczych skał, torfu ani skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.</p>

	<p>lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³ /rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 176, poz. 2582).</p>	
5	<p>Zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złóż kopalni udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 176, poz. 2582), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; 2) złóż kopalni udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³ /rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 176, poz. 2582). 	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że tereny objęte projektem planu położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów. Na terenie objętym projektem planu nie występują zewidencjonowane złoża kopalni.</p>
6	<p>Zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka.</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że tereny objęte projektem planu położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów. W granicach terenu objętego opracowaniem nie występują zbiorniki wodne. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych wprowadzono zapis, że wody opadowe i roztopowe z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi, natomiast z powierzchni dachów należy odprowadzać do gruntu lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.</p>
7	<p>Zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.</p>	<p>W granicach terenu objętego opracowaniem nie występują naturalne zbiorniki wodne, starorzecza i obszary wodno-błotne.</p>
8	<p>Zakaz budowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - 	<p>Tereny oznaczone symbolami ZP.01 i US.01 położone są w zasięgu obszaru zwartej zabudowy określonym w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stawiguda, dlatego też zastosowanie ma odstępstwo od zakazu (pkt 3).</p> <p>W granicach 100-metrowej strefy ochronnej jeziora Pluszne wyznaczono tereny oznaczone symbolami</p>

<p>Prawo wodne</p> <ul style="list-style-type: none"> - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) innych niż rzeki cieków naturalnych w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 1c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne; 2) terenów rekreacji w formie bulwarów, parków, terenów zieleni wraz z infrastrukturą techniczną i obiektami małej architektury położonych w granicach administracyjnych miast; 3) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których obowiązuje studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które uchwalono przed dniem 22 maja 2012 r., tj. przed dniem wejścia w życie Uchwały Nr XV/284/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2012 r. poz. 1450, z późn. zm.) i w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane; 4) uzupełnień zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na przylegających działkach budowlanych; 5) budowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy: <ol style="list-style-type: none"> a) na tej działce, albo b) na działce przylegającej w przypadku, gdy odległość zabudowy od brzegów wód na tej działce jest mniejsza niż odległość zabudowy od brzegów wód na działce, na której budowany jest obiekt budowlany; 6) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty służące do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód; 7) lokalizowania obiektów budowlanych niezbędnych do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani na wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenach dostępu do wód publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej na potrzeby tych terenów; 8) lokalizowania ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku; 9) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących: <ol style="list-style-type: none"> a) w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, lub b) w dniu 22 maja 2012 r., tj. w dniu wejścia w życie Uchwały Nr XV/284/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2012 r. poz. 1450, z późn. zm.), lub c) w dniu 2 grudnia 2008 r., tj. w dniu wejścia w życie Rozporządzenia Nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 176, poz. 2582); 10) realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody i która stała się ostateczna przed dniem 2 grudnia 2008 r., tj. przed dniem wejścia w życie Rozporządzenia Nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 176, poz. 2582). <p><u>Zakaz o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. b nie dotyczy zbiorników wodnych o powierzchni do 0,5 ha:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonanych na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, lub 2) dla których wydano decyzję o legalizacji urządzenia wodnego. 	<p>MNZ.01 i MNZ.03. Na rysunku projektu planu wrysowano obszar 100-metrowej strefy ochronnej jeziora Pluszne, a także nieprzekraczalne linie zabudowy. W celu respektowania przedmiotowego zakazu w ustaleniach szczegółowych wprowadzono zapis, że część terenów elementarnych oznaczonych symbolami MNZ.01 i MNZ.03, zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu położona jest na obszarze 100-metrowej strefy ochronnej jeziora Pluszne, na której obowiązują zasady lokalizacji obiektów budowlanych określone w przepisach dotyczących Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.</p>
---	--

W nawiązaniu do Rozstrzygnięcia Nadzorczego Nr PN.4131.256.2017 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 października 2017 r. (Dz. Urzęd. Woj. Warm.-Maz. z 2017 r. poz. 3831) w omawianym projekcie planu w § 8 pkt 1 wprowadzono zapis, że tereny objęte projektem planu położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru

chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów. Zgodnie z w/w rozstrzygnięciem w projekcie planu nie powielano zakazów wprowadzonych przepisami uchwały dot. ochk. W rozstrzygnięciu wskazano bowiem, że regulowanie w akcie prawa miejscowego kwestii uregulowanych już w innych aktach normatywnych powszechnie obowiązujących, stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie obowiązujących już regulacji lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. Mając powyższe na uwadze, w uchwale analizowanego projektu planu nie przepisano wybranych zakazów ustanowionych w granicach *Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej*. W ocenie organu nadzoru (Wojewody), wskazanie w uchwale jedynie części zakazów wynikających z uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego, może sugerować, że tylko one mają zastosowanie na terenie objętym planem.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez wójta gminy wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania oraz położenie terenu w odległości około 90 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Gmina Stawiguda położona jest w środkowej części województwa warmińsko – mazurskiego, w powiecie olsztyńskim, w odległości około 14 km od miasta Olsztyna i zajmuje powierzchnię ponad 22,2 ha. Zgodnie z podziałem fizyczno – geograficznym Polski [Kondracki 1988] obszar objęty prognozą znajduje się w obrębie następujących jednostek: Prowincji – Nizin Wschodniobałtycko – Białoruskich; Podprowincji – Pojezierza Wschodniobałtyckiego; Makroregionu – Pojezierza Mazurskiego; Mezoregionu – Pojezierza Olsztyńskiego. Według rejonizacji geobotanicznej [Szafer 1972] gmina Stawiguda leży w obrębie: Prowincji – Niżowo-Wyżynnej Środkowoeuropejskiej; Działu – Bałtyckiego; Pododdziału – Północnego; Krainy – Mazursko-Białoruskiej. Według rejonizacji zoogeograficznej [Kondracki 1988] obszar opracowania należy do: Prowincji – Europejsko-Zachodniosyberyjskiej Palearktyki; Krainy – Południowobałtyckiej; Dzielniczy – Bałtyckiej.

Obszar objęty planem obejmuje dwa tereny; jeden obejmujący działkę nr ewid. 286/4 obręb Pluski o powierzchni ok. 0,24 ha i drugi o powierzchni ok. 6,53 ha obejmujący kilka działek ewidencyjnych.

Teren pierwszy od strony wschodniej graniczy z drogą gminną ulicą Jeziorną, od strony zachodniej z jeziorem Pluszne, od strony północnej i południowej z terenami porośniętymi drzewami. Teren jest ogrodzony oraz częściowo zabudowany budynkiem i obiektami małej architektury (wiatami) i zagospodarowany, a także wyposażony w infrastrukturę techniczną. Zgodnie z danymi z ewidencji gruntów przeważająca część terenu sklasyfikowana jest jako LsV, zaś pozostała jako RV i Bi. Enklawa leśna obejmująca typ siedliskowy lasu bór mieszany świeży, w którym dominującym gatunkiem lasotwórczym jest sosna zwyczajna.

Drugi teren obejmuje obszar porolny, nieużytkowanej obecnie rolniczej przestrzeni produkcyjnej obejmujące zbiorowiska roślinności łąkowo-pastwiskowej z występującymi miejscami pojedynczymi samosiewami młodych drzew (głogu, sosny, olchy), a także fragment kompleksu leśnego. W przewadze jest to teren sklasyfikowany jako LsV i LsVI zgodnie z danymi z ewidencji gruntów. Enklawa leśna obejmuje typ siedliskowy lasu bór mieszany świeży, w którym dominującym gatunkiem lasotwórczym jest sosna zwyczajna. W pozostałej części teren sklasyfikowany jest jako PsVI, RVI, RV, RIVa, RIVb i ŁIV klasy bonitacyjnej. Nie ma wyraźnych granic wyznaczających teren; jedynie od strony zachodniej granica przebiega wzdłuż ogrodzeń sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej. W granicach terenu projektowana jest sieć wodociągowa, sieć kanalizacji sanitarnej, sieć elektroenergetyczna i sieć gazowa.

W przeszłości część powierzchni terenów otwartych opracowania była wykorzystywana jako grunty orne. Zaniechanie użytkowania uruchamia procesy sukcesyjne, które ostatecznie prowadzą do zbiorowisk leśnych lub pozostawionych pól odłogowych, pastwiskowych. Na analizowanym obszarze przeważa roślinność typowa dla pól odłogowanych (nieużytków). Fitocenozy kształtujące się na wyłączonych z uprawy polach (zbiorowiska porolne), są dość zróżnicowane, florystycznie niestabilne i otwarte dla przybyszów z rozmaitych siedlisk znajdujących się na tym terenie. W zależności od rodzaju gleby, jej uwilgotnienia i troficzności siedliska, dominują zbiorowiska opanowane przez kilka gatunków. Część otwarta, to dawne pastwisko z resztkami roślinności ciepłolubnej, reprezentowane przez takie gatunki, jak m.in. goździk kartuzek *Dianthus cartusienorum*, jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*, chaber drakiewnik *Centaurea scabiosa*, jaskier bulwkowy *Ranunculus bulbosus*, świerzbnica polna *Knautia arvensis*, koniczyna pogięta *Trifolium medium*, bylica polna *Artemisia campestris*, rzepik pospolity *Agrimonia eupatoria*, dziewięciśń pospolity *Carlina vulgaris*. Dominują zbiorowiska roślinne z gatunkami charakterystycznymi dla zbiorowisk ruderalnych i łąkowych, reprezentowane są takie gatunki, jak: przytulia pospolita *Galium mollugo*, kostrzewa czerwona *Festuca rubra*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, tymotka łąkowa *Phleum pratense*, przetacznik ożankowy *Veronica chamaedrys*, koniczyna polna *Trifolium arvensis*. Ponadto miejscami występuje ostrożeń polny *Cirsium arvensis*, przymiotno kanadyjskie *Erigeron canadensis*, przymiotno gałęziste *Erigeron ramosus*, turzyca owłosiona *Carex hirta*, nawłóć pospolita *Solidago virgaurea*, tojeść pospolita *Lysimachia vulgaris*.

Kompleks leśny w północno – wschodniej części działki zdominowany jest przez drzewostan sosny zwyczajnej w wieku ok. 40 lat z domieszką świerku pospolitego i brzozy brodawkowatej. Drzewostan można podzielić na płaty (w zależności od dominującego gatunku i ilościowym zestawieniem – średnia ilość drzew 6 szt/10m²). Podszyt tworzą głównie: czeremcha późna, dzika grusza, glóg i jałowiec pospolity oraz niewielkie płaty żarnowca miotlastego. Runo tworzą przeważnie: śmiałek pogięty, narecznica krótkoostna, trzciniek leśny, kostrzewa owcza, malina właściwa, jastrzębiec leśny.

Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie decyzją z dnia 26 lipca 2016 roku wyraził zgodę na przeznaczenie na cele nieleśne 4,0723 ha lasu w północno-wschodniej części opracowania nie będącego własnością Państwa, położonego w obrębie Pluski, gmina Stawiguda. Pismo IG.I.7151.16.2016.

Na terenie objętym projektem planu i w bezpośredniej okolicy występują następujące gatunki fauny: Pasikonik zielony *Tettigonia viridis*, Pasikonik śpiewający *Tettigonia cantans*, Trzyszczyca piaskowa *Cincidella hybrida*, Kruszczyca złotawka *Cetonia aurata*, Paź królowej *Papilio machaon*, Zorzynek rzeżuchowiec *Anthocharis cardamines*, Bielek kapustnik *Pieris brassicae*, Szlaczkoń siarecznik *Colias hyale*, Latolistek cytrynek *Gonepteryx rhamni*, Czerwończyk żarek *Lycaena phleas*, Czerwończyk dukacik *Lycaena virgaurea*, Czerwończyk zamgleniec *Lycaena alciphron*, Perłowiec malinowiec *Argynis paphia*, Rusałka pawik *Inachis io*, Rusałka pokrzywnik *Aglais urticae*, Rusałka kratnik *Araschnia levana*, Przeplątka atalia *Melitaea athalia*, Przewrotnik trawnik *Aphantopus hyperantus*, Ropucha szara *Bufo bufo*, Żaba trawna *Rana temporaria*, Gajówka *Sylvia borin*, Pierwiosnek *Phylloscopus collybita*, Zięba *Fringilla coelebs*, Trznadel *Emberiza citrinella*,

Ponadto na terenie działki obserwowano zalatujące z sąsiedztwa gatunki, które albo zbierały tu pokarm, albo odpoczywały. Dominowały tu gatunki gniazdujące w

obrębnie osiedla domków usytuowanych na zachód od granicy działki, wśród nich: pliszka siwa *Motacilla alba*, zaganiacz *Hippolais icterina*, cierniówka *Sylvia communis*, kwiczoł *Turdus pilaris*, sikora bogatka *Parus major*, szpak *Sturnus vulgaris*, wrona siwa *Corvus cornix*, kulczyk *Serinus serinus*, dzwonec *Carduelis chloris*.

Spośród dużych ssaków stwierdzono ślady wskazujące na obecność sarny *Capreolus capreolus*, dzika *Sus scrofa* oraz lisa *Vulpes vulpes*.

Pozostałe gatunki ptaków obserwowane w sąsiedztwie to: grzywacz *Columba palumbus*, dzięcioł duży *Dryobates major*, muchołówka szara *Muscicapa striata*, rudzik *Erithacus rubecula*, kopciuszek *Phoenicurus ochruros*, kos *Turdus merula*, śpiewak *Turdus philomelos*, piegża *Sylvia curruca*, kapturka *Sylvia atricapilla*, piecuszek *Phylloscopus trochilus*, sikora uboga *Parus palustris*, sikora modra *Parus caeruleus*, sosnowka *Parus ater*, czubatka *Parus cristatus*, sójka *Garrulus glandarius*, kruk *Corvus corax*, czyż *Carduelis spinus*.

Cały obszar gminy, a co za tym idzie terenu opracowania znajduje się w zlewni pojeziernej. Jeziora są istotnym elementem sieci hydrograficznej gminy, a także obszaru opracowania. Odwadnianie terenu odbywa się głównie poprzez odpływ gruntowy.

Jezioro Pluszne położone posiada powierzchnię ok. 908 ha, głębokość maksymalną 52,0 m, średnia 15 m; linia brzegowa o długości 30 000 m tworzy liczne (7) półwyspy i zatoki. Jezioro posiada II klasę czystości. Jezioro Pluszne, jako duży mezotroficzny i głęboki zbiornik wodny otoczony rozległymi lasami i dość dobrze zachowanymi podwodnymi łąkami ramienic, został zaklasyfikowany do grupy chronionych siedlisk naturalnych podlegających Dyrektywie Siedliskowej Unii Europejskiej, tj.: 3150 Starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaea*, *Potamogeton*.

Teren objęty niniejszą prognozą położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoty; w regionie wodnym Łyna i Węgarapy. Obszar leży w zasięgu rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW70002558435 Łyna do Dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskie). Przedmiotowa JCWP ma status naturalnej i jest monitorowana. Aktualny stan JCWP określany jest jako dobry (dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni oraz zapewnienie ciągłości rzek i potoków poprzez udrożnienie obiektów stanowiących przeszkodę dla migracji ryb.

Przedmiotowy teren położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020 o całkowitej powierzchni 6089,3 km²; ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajdują się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Warunki zaopatrzenia w wodę na terenie obszaru objętego opracowaniem są korzystne. Dostępność do warstw wodonośnych jest dobra. Według Mapy Hydrogeologicznej Polski 1:200 000 arkusz Olsztyn z 1982 r. tereny opracowania posiadają połowiczną izolację pierwszego użytkowego poziomu wód wgłębnych od powierzchni terenu. Podstawowym użytkowym piętrzem wodonośnym na terenie opracowania jest piętro czwartorzędowe, związane z plejstoceniowymi piaskami i żwirami zalegającymi przeważnie na głębokościach od kilkunastu do ok. 80 metrów. Czwartorzędowy poziom wodonośny ma często charakter nieciągły. Ogólnie jednak warunki zaopatrzenia terenów gminy w wodę z ujęć podziemnych należy ocenić jako korzystne.

W granicach terenów objętych projektem planu nie występują zbiorniki wodne.

Teren objęty opracowaniem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej oraz na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007.

Obszar gminy Stawiguda pozostaje pod silnym wpływem klimatu kontynentalnego, jednak w dużej mierze zaznacza się oddziaływanie Morza Bałtyckiego. Średnia roczna

temperatura wynosi $+5,9^{\circ}\text{C}$. Najzimniejszym miesiącem jest luty o średniej wieloletniej $-3,5^{\circ}\text{C}$. Do najcieplejszych miesięcy należą czerwiec, lipiec i sierpień o średniej miesięcznej $+17^{\circ}\text{C}$. Ogólna liczba dni z przymrozkami przekracza 105 w skali roku. Dominują wiatry z kierunku zachodniego oraz północnego i wschodniego. Rozkład wiatrów decyduje, że większej uciążliwości należy się spodziewać po stronie północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Pewne obniżenie stopnia uciążliwości możliwe jest z kierunków, gdzie obserwuje się wyższe średnie prędkości wiatru. Opady są stosunkowo wysokie i wynoszą średnio 600-650mm, co jest charakterystyczne dla całej strefy pojezierzy północno-wschodnich Polski. W ciągu roku opady atmosferyczne rozkładają się nierównomiernie. Najmniejsza ilość opadów przypada na okres od stycznia do marca, w miesiącach następnych wysokość opadu zwiększa się, osiągając maksimum w lipcu i sierpniu. W okresie jesiennym spada dwukrotnie więcej opadów niż w okresie wiosennym. Pokrywa śnieżna pojawia się przeciętnie w drugiej dekadzie listopada, a czas jej trwania wynosi 80-90 dni. Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu. Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią. Na klimat lokalny ma wpływ także występowanie akwenów wodnych, w przypadku omawianego terenu jest to jezioro Pluszne. Zasięg i intensywność oddziaływania jezior na mikroklimat zależy w dużej mierze od kierunku wiatru oraz wielkości zbiorników wodnych. Wiatr z lądu (już przy małej prędkości) eliminuje wpływ jeziora na mikroklimat wybrzeża i odwrotnie: na brzegu jeziora wystawionym na działanie wiatru od strony jeziora obserwuje się ten wpływ wyraźnie i w zasięgu kilkudziesięciu metrów (w przypadku akwenów wielkości jez. Pluszne – kilkuset ha).

Na terenie objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

W przypadku braku realizacji przedmiotowego projektu planu teren zostanie zagospodarowany zgodnie z ustaleniami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego o nazwach: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych nad jeziorem Pluszne w obrębie Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXIV/268/2017 Rady Gminy Stawiguda z dnia 20 kwietnia 2017 roku, „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz rekreacyjnej w m. Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXVI/187/05 Rady Gminy w Stawigudzie z dnia 10 lutego 2005 roku.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Z uwagi na skalę planowanej zabudowy oraz jej charakter nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na stan środowiska, nie analizuje się stanu środowiska na obszarach sąsiednich.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na terenie objętym projektem planu nie występują parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, użytki ekologiczne oraz pomniki przyrody.

Obszar objęty opracowaniem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr

XXX/669/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej oraz położony jest w granicach Obszaru Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007. Ponadto część terenu graniczy z Obszarem Natura 2000 Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052.

Wpływ planowanego sposobu zagospodarowania określonego w projekcie planu na Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej został przedstawiony w punkcie 1.5 niniejszej prognozy.

Teren objęty opracowaniem położony jest na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007, o randze europejskiej E 18. Na terenie Ostoi stwierdzono 234 gatunków ptaków, w tym ok. 150 lęgowych; w roku 2012 odnotowano gniazdowanie 34 gatunków Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 12 gatunków z Polskiej czerwonej księgi zwierząt. Dla 26 gatunków wykazano populacje lęgowe stanowiące ponad 1% wielkości ich populacji krajowej, w tym 17 taksonów jest umieszczonych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

Teren Ostoi wyróżniają znaczące liczebnie populacje ptaków szponiastych, w tym: bielika, orlika krzykliwego, kań: czarnej i rudej i rybołowa. Ostoja jest miejscem występowania wielu gatunków ptaków związanych z wodami i terenami podmokłymi. Należą do nich: kormoran, czapla siwa, bąk, łąbędź niemy, od niedawna także łąbędź krzykliwy, ponadto żuraw, bocian biały i w mniejszym stopniu bocian czarny. Na uwagę zasługuje występowanie gatunków związanych z jeziorami, zwłaszcza śródleśnymi: gągoła, nurogęsi, a także perkoza dwuczubego. Dobrze zachowane pasy oczeretów niektórych jezior, podmokłe łąki, trawiaste nieużytki, torfowiska i liczne rozlewiska bobrowe sprzyjają występowaniu znaczących populacji chruścieli, np: zielonki, kropiatki i derkacza. Podobnie jak i w innych częściach regionu nielicznie występują siewkowe, regularnie gniazdują tu: samotnik, kszczyk i czajka. Niemal przez 60 lat Puszcza była jedną ze znaczących w skali kraju ostoi cietrzewia, ale prawdopodobnie w najbliższych latach gatunek ten przestanie tu występować. Ten silnie zalesiony obszar wyróżniają bogate populacje gatunków leśnych, takich jak: włośchatka, siniak, lelek, dzięcioł czarny, dzięcioł średni, lerka, muchołówka mała. W grądach i łągach rezerwatu Las Warmiński występuje znacząca populacja muchołówki białoszyjej. Spośród ptaków zasiedlających tereny otwarte i krajobraz rolniczy na uwagę zasługuje obecność jarzębatki, dudka, srokosza, coraz rzadszego świergotka polnego oraz dwóch trznadli: bardzo nielicznego ortolana i zwiększającego areał występowania potrzeszca. Na przestrzeni ostatnich 15 lat z ostoi wycofały się kraska i wodniczka, ich los wkrótce podzieli cietrzew. Drastycznie spadła liczebność rybołowa, świergotka polnego, ortolana, błotniaka łąkowego, kuropatwy, prawdopodobnie też bociana czarnego i pustułki. W tym samym okresie teren ten został zasiedlony przez łąbędzia krzykliwego, dzięcioła zielonosiwego, nieco wcześniej jako lęgowy pojawił się tu kormoran. Znacząco wzrosła liczba takich gatunków jak: bielik, żuraw i prawdopodobnie zielonka, kropiatka oraz brzęczka. Jeśli zmiany cywilizacyjne, a zwłaszcza zabudowa będą zachodziły w takim tempie jak obecnie, można spodziewać się dalszego spadku liczebności kolejnych gatunków, w tym bociana białego.

Dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007 sporządzono Plan zadań ochronnych zawierający m.in. Identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony; Cele działań ochronnych; Działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania; Wskazania do zmian w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin Nidzica, Janowo, Olsztynek, Purda, Stawiguda, Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno (gmina wiejska) i Wielbark dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony gatunków ptaków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

W punkcie dotyczącym Identyfikacji istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w formie tabelarycznej wymieniono gatunku ptaków będące przedmiotem ochrony oraz opisano istniejące i potencjalne zagrożenia. Wśród wymienionych gatunków żaden nie jest związany z terenem objętym projektem planu oraz jego bliskim sąsiedztwem.

Część terenu objętego projektem planu (przeznaczona pod zieleń urządzoną ZP.01 i tereny sportu i rekreacji US.01) graniczy z Obszarem Natura 2000 Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052. Jest to ostoja siedliskowa na terenie której stwierdzono występowanie co najmniej 24 siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, które zajmują 31,4% jej powierzchni; 15 gatunków zwierząt (w tym: 4 gatunki ssaków, 2 gatunki płazów, 1 gatunek gada, 4 gatunki ryb, 5 gatunków bezkręgowców) i 3 gatunki roślin z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. O wysokim znaczeniu ostoi świadczą: dobry stan zachowania jezior (3140, 3150 i 3160) potwierdzony występowaniem łąk ramienicowych z udziałem: *Chara tomentosa*, *Ch. centraria*, *Ch. fragilis*, *Nitella flexilis*, *Nitellopsis obtusa*; dobrze zachowane ekosystemy torfowiskowe (7110, 7120, 7140, 7230) będące miejscem występowania następujących gatunków: *Drepanocladus vernicosus* (1393)(=6216, *Hamatocaulis vernicosus*), *Liparis loeseli* (1903), *Betula humilis*, *Carex chordorhiza*, *C. dioica*, *Chamaedaphne calyculata*, *Salix myrtilloides*, *Drosera anglica*, *Scorpidium scorpioides* oraz wielu innych; duży udział wielogatunkowych lasów liściastych kwalifikujących się do siedliska typu 9170-2. Większość tych siedlisk z wszystkimi składnikami roślin zielnych jest dobrze zachowanych; występowanie zbiorowiska świetlistej dąbrowy (9110-1) z stanowiskiem *Pulsatilla patens* (1477); obecność rozległych, dobrze zachowanych muraw napiaskowych (6120) w obiekcie Muszaki; występowanie w wielu jeziorach ryb z załącznika II DS: *Lamipetra planeri* (1096), *Rhodeus sericeus* (1134)(=5339, *Rhodeus amarus*), *Misgurnus fossilis* (1145) i *Cobitis taenia* (1149); ważna ostoja dla rzadkich gatunków fauny, w szczególności *Canis lupus* (1352) i *Emys orbicularis* (1220); występowanie rzadkich, zagrożonych i chronionych gatunków bezkręgowców, takich jak *Osmoderma eremita* (1084), *Lycaena dispar* (1060), *Maculinea arion*, *Iphiclidides podalirius*, *Parnassius mnemosyne*.

Obszar Ostoja Napiwodzko-Ramucka obejmuje znaczną część Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej położonej na Pojezierzu Olsztyńskim. Krajobraz tego obszaru, charakteryzujący się urozmaiconą rzeźbą terenu, uformowany został podczas ostatniego zlodowacenia. Dominują tu przede wszystkim równiny sandrowe, urozmaicone licznymi rynnami fluwioglacjalnymi i morenami czołowymi. Na morenach deniwelacje sięgają 50-70 m, a na sandrach do 25 m. Elementem charakterystycznym i unikalnym w skali kraju są przebiegające tu procesy sufozyjne, których efektem są m.in. leje sufozyjne występujące w południowo-zachodniej części kompleksu. Obszar składa się z 9 enklaw: A. Dolina Łyny - 14 247, 79 ha, B. Gim - 2 127,13 ha, C. Kemno - 474, 94 ha, D. Kośno - 2 217,76 ha, E. Dłużek - 891, 94 ha, F. Dolina rzeki Czarnej - 1 034, 94 ha, G. Sołtysek - 120,38 ha, H. Galwica-Sawica - 9 386,39 ha, I. Muszaki - 2 230 ha. W pokryciu terenu dominują lasy oraz wody i siedliska wilgotne: jeziora, torfowiska, bagna. Rosną tu przede wszystkim bory sosnowe, w zagłębieniach terenu zdarzają się lasy mieszane, wilgotne bory i bory bagienne. Grądy, łągi, olsy i zarośla wierzbowe występują w postaci niewielkich płatów. Na terenie ostoi znajduje się wiele jezior (największe z nich to J. Łańskie - 1070 ha, J. Pluszne - 908 ha, J. Kośno - 552 ha, J. Omulew - 549 ha, J. Mróz - 332 ha), wśród nich przeważają zbiorniki mezo- i eutroficzne. Duża część ostoi pokryta jest torfowiskami niskimi i przejściowymi. Obszar obejmuje doliny największych rzek Puszczy: Omulwi (w części południowej) i Łyny (w części północnej).

Dla obszaru Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052 sporządzono Plan zadań ochronnych zawierający m.in. Identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052; Cele działań ochronnych; Działania ochronne na obszarze ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania. W punkcie dotyczącym Identyfikacji istniejących i potencjalnych zagrożeń dla właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052, będących przedmiotami ochrony w formie tabelarycznej wymieniono siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt będące przedmiotem ochrony oraz opisano istniejące i potencjalne zagrożenia.

Jezioro Pluszne graniczące z częścią terenu objętego projektem planu jest siedliskiem przyrodniczym stanowiącym przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLB280052 tj.: 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki

wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion. W poniższej tabeli przedstawiono istniejące i potencjalne zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony w/w siedliska w odniesieniu do ustaleń projektu planu.

Przedmiot ochrony	Zagrożenie		Wpływ planowanego przedsięwzięcia
	Istniejące	Potencjalne	
3150 Starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion	H01 Zanieczyszczenie wód powierzchniowych (limnicznych, lądowych, morskich i słonawych) (zanieczyszczenia pochodzące z różnych źródeł, zmiana parametrów fizykochemicznych wody) H02 Zanieczyszczenie wód podziemnych (źródła punktowe i rozproszone) (zanieczyszczenia pochodzące z różnych źródeł, zmiana parametrów fizykochemicznych wody) K02.03 Eutrofizacja (naturalna) (wzrost żywności)	E03.01 Pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych / obiektów rekreacyjnych (deponowanie odpadów na powierzchni gruntu oraz prowadzenie do gleby i wód ścieków) F01.01 Intensywna hodowla ryb, intensyfikacja (nieprzemysłowa gospodarka rybacka) F02.03 Wędkarstwo (niszczenie roślinności szuwarowej i zanurzonej przez wędkarzy oraz nadmierna eutrofizacja przez wprowadzanie do jezior zanęt) G01 Sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze (presja rekreacyjno-turystyczna, zaśmiecanie, zanieczyszczanie, niszczenie siedliska, niszczenie roślin) K01.02 Zamulenie (wypływanie i zarastanie) K02.02 Nagromadzenie materii organicznej (wypływanie i zarastanie)	Realizacja i eksploatacja inwestycji nie wiąże się z żadnym z wymienionych zagrożeń. Należy zaznaczyć, że realizacja inwestycji pozwoli na ograniczenie ilości indywidualnych, rozproszonych zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie gminy Stawiguda, mogących w przypadku niewłaściwej eksploatacji, powodować zanieczyszczenie gruntu i wód, w tym wód jeziora Plusznego. Zgodnie z ustaleniami projektu planu ścieki sanitarne mają być odprowadzane do sieci kanalizacji sanitarnej od strony ulicy Polnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych. W projekcie planu wprowadzono zapis, że gospodarowanie odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie, a także wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego, co ma wyeliminować możliwość deponowania odpadów na powierzchni gruntu.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest *Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego*. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Europa 2020 to strategia wzrostu społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej (UE) do roku 2020. Strategia podkreśla potrzebę wspólnego działania państw UE na rzecz

wychodzenia z kryzysu, wprowadzania reform związanych z globalizacją, starzeniem się społeczeństw i rosnącą potrzebą racjonalnego wykorzystania zasobów. W celu realizacji tych założeń zaproponowano następujące priorytety: wzrost inteligentny, czyli rozwój oparty na wiedzy i innowacjach; wzrost zrównoważony, czyli transformacja w kierunku gospodarki konkurencyjnej, niskoemisyjnej i efektywnie korzystającej z zasobów; wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, czyli wspieranie gospodarki z wysokim poziomem zatrudnienia i zapewniającej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Opracowanie projektu planu wpisuje się w priorytet Zrównoważony rozwój – wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić: Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć. Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi. Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu. Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Podstawowym celem określonym w *Polityce Ekologicznej Państwa* jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.: w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk

surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się; w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Uchwalenie projektu planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów gospodarczych i ekologicznych.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodami*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom

do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych. Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju (PWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych ustanawia ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele: niepogarszanie stanu części wód; osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych; spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych; zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji. Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Celem *Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych* jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że: budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków; w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne; wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie. W projekcie planu przewidziano rozwiązania zgodne z założeniami Krajowego programu (...) tj.: zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych przewidziano ich odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie wód opadowych i roztopowych przewidziano ich odprowadzanie z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strategia Rozwoju Kraju to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne – *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniokresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniokresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*. Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków

dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej. W obszarze poprawa stanu środowiska strategia zauważa, że czynnikami decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami. W tych obszarach istnieją w dalszym ciągu kwestie wymagające regulacji i dostosowania do poziomu zgodnego ze strategicznymi kierunkami działań Unii Europejskiej. Istotne zatem będzie inwestowanie w ochronę wód i gospodarkę wodno-ściekową, gospodarkę odpadami czy ochronę powietrza, a także podejmowanie działań umożliwiających dostosowanie uczestników rynku do wyzwań zrównoważonego rozwoju. Poprawie jakości powietrza służyć będą długoterminowe działania na rzecz ograniczenia emisji pyłów i innych zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza z sektorów najbardziej emisyjnych (energetyka, transport), ze źródeł emisji rozproszonych (nieduże zakłady przemysłowe, małe kotłownie) i ze źródeł indywidualnych w zabudowie mieszkaniowej (tzw. niska emisja). Wzmocnione zostaną działania mające na celu ochronę wód podziemnych i powierzchniowych poprzez ograniczenie zanieczyszczenia ze źródeł punktowych i obszarowych. Poprawie jakości wód będą służyć działania związane z porządkowaniem systemu gospodarki ściekowej, w tym zwłaszcza dokończenie realizacji celów i zadań Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, który zakłada wyposażenie aglomeracji w oczyszczalnie ścieków komunalnych i systemy kanalizacji zbiorczej oraz realizację zadań równoległych na terenach nie objętych KPOŚK. Konieczne będzie zakończenie budowy efektywnego systemu gospodarki odpadami, w tym zwłaszcza odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi. Celem nadrzędnym polityki w zakresie gospodarowania odpadami powinno być zapobieganie powstawaniu odpadów „u źródła” oraz maksymalne możliwe odzyskiwanie zawartych w nich surowców i/lub energii. Działania obejmą wprowadzenie i realizację zasady „3U” (unikaj powstawania odpadów, użyj ponownie, utylizuj) oraz gospodarowania w obiegu. W obszarze adaptacja do zmian klimatu strategia zakłada opracowanie i efektywne wdrożenie systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, w tym minimalizację skutków klęsk żywiołowych i ekstremalnych zjawisk pogodowych. Adaptacja do zmian klimatycznych będzie obejmowała także dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów (rolnictwo i leśnictwo, zasoby wodne i gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i ekosystemy i inne) do nowych warunków i zjawisk klimatycznych, w tym m.in. zapewnienie dostarczania energii i paliw, zapobieganie czasowym niedoborom wody oraz usprawnienie systemu zarządzania kryzysowego. Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z w/w kierunkami działań.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”. Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa. Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych: I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń. II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej. III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz

odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej. IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływujących na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. V. Podniesienie wiedzy oraz kształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej. VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej. VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej. VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Strategia *Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko* obejmuje dwa niezwykle istotne obszary: energetykę i środowisko, wskazując m.in. kluczowe reformy i niezbędne działania. Kwestią zasadniczą dla jakości życia ludzi i funkcjonowania gospodarki są stabilne, niczym niezakłócone dostawy energii. Wykorzystanie zasobów energetycznych nie pozostaje jednak obojętne dla środowiska, zatem prowadzenie skoordynowanych działań w obszarze energetyki i środowiska jest nie tylko wskazane, ale i konieczne. Opisana w dokumencie strategia tworzy rodzaj pomostu między środowiskiem i energetyką, stanowiąc jednocześnie impuls do bardziej efektywnego i racjonalnego prowadzenia polityki w obu obszarach, tak aby wykorzystał efekt synergii i zapewnić spójność podejmowanych działań. Celem strategii jest ułatwienie „zielonego” (sprzyjającego środowisku) wzrostu gospodarczego w Polsce przez zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dostępu do nowoczesnych, innowacyjnych technologii, a także wyeliminowanie barier administracyjnych utrudniających „zielony” wzrost. Strategia BEiŚ jest jedną z 9 zintegrowanych strategii rozwoju. Z jednej strony uszczegóławia zapisy średniookresowej strategii rozwoju kraju w dziedzinie energetyki i środowiska, z drugiej zaś stanowi ogólną wytyczną dla Polityki energetycznej Polski i innych programów rozwoju, które staną się elementami systemu realizacji BEiŚ. Ponadto, w związku z obecnością Polski w Unii Europejskiej, BEiŚ koresponduje z celami rozwojowymi określonymi na poziomie wspólnotowym. BEiŚ stanowi zatem ramy strategiczne dla dalszych prac programowych i wdrożeniowych, dotyczących w szczególności zagadnień adaptacji do zmian klimatu, ochrony zasobów naturalnych i środowiska przyrodniczego, jak również bezpieczeństwa i efektywności energetycznej; została także poddana strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.

Jednym z kluczowych narzędzi w prowadzeniu skutecznej polityki ekologicznej jest sprawny system planowania przestrzennego. Brak sprawnego systemu planowania przestrzennego oraz ekspansja inwestycyjna może spowodować trudności w zarządzaniu przestrzenią oraz doprowadzić do degradacji cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych kraju. Nierównomierne pokrycie planistyczne kraju oraz praktyka wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwi m.in. realizację uciążliwych inwestycji blisko obszarów mieszkalnych, na obszarach chronionych bądź narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Zagospodarowanie obszarów zalewowych powinno być adekwatne do możliwości i potrzeb zarządzania ryzykiem powodziowym, w sposób umożliwiający przejście wód powodziowych. System planowania przestrzennego w kraju powinien w większym stopniu opierać się na właściwym rozpoznaniu zasobów naturalnych kraju, jego potrzeb rozwojowych i priorytetów ochrony środowiska. Dodatkowym czynnikiem, który powinien być brany pod uwagę, jest adaptacja do zmian klimatu. W dziedzinie ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zrównoważone, oszczędne i racjonalne gospodarowanie jego zasobami naturalnymi, którego celem będzie zapewnienie dostępu do tych zasobów następnym pokoleniom. Zapisy przedmiotowego projektu planu wpisują się w cele szczegółowe i kierunki interwencji Strategii BEiŚ tj.: Cel 1. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska. Kierunek. Gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody. Kierunek. Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej. Kierunek. Uporządkowanie zarządzania przestrzenią. Cel 2. Zapewnienie gospodarcze krajowej bezpiecznego i konkurencyjnego zaopatrzenia w energię. Kierunek. Lepsze wykorzystanie

krajowych zasobów energii. Kierunek. Poprawa efektywności energetycznej. Kierunek. Wzrost znaczenia rozproszonych odnawialnych źródeł energii. Kierunek. Rozwój energetyki na obszarach podmiejskich i wiejskich. Cel 3. Poprawa stanu środowiska. Kierunek. Zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki. Kierunek. Racjonalne gospodarowanie odpadami, w tym wykorzystanie ich na cele energetyczne. Kierunek. Ochrona powietrza, w tym ograniczenie oddziaływania energetyki.

Krajowy Program Ochrony Powietrza (KPOP) to dokument strategiczny wyznaczający cele i kierunki działań, jakie powinny zostać uwzględnione w szczególności na szczeblu lokalnym oraz w programach ochrony powietrza. Przyjęty ma na celu poprawę jakości życia mieszkańców, ochronę ich zdrowia i warunków życia, z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska. Jego realizacja ma pozwolić na osiągnięcie w możliwie krótkim czasie dopuszczalnych poziomów pyłu zawieszonego i innych szkodliwych substancji w powietrzu, wynikających z obowiązujących przepisów prawa, a w perspektywie do 2030 r. – poziomów wskazanych przez Światową Organizację Zdrowia. Dla osiągnięcia zamierzonych celów i efektywnej realizacji działań proponowanych do podjęcia na poziomie wojewódzkim i lokalnym niezbędne jest: podniesienie rangi zagadnienia jakości powietrza poprzez skonsolidowanie działań na szczeblu krajowym oraz powołanie szerokiego Partnerstwa na rzecz poprawy jakości powietrza; stworzenie ram prawnych sprzyjających realizacji efektywnych działań mających na celu poprawę jakości powietrza; włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez zwiększenie świadomości społecznej oraz tworzenie trwałych platform dialogu z organizacjami społecznymi; rozwój i rozpowszechnienie technologii sprzyjających poprawie jakości powietrza; rozwój mechanizmów kontrolowania źródeł niskiej emisji sprzyjających poprawie jakości powietrza; upowszechnienie mechanizmów finansowych sprzyjających poprawie jakości powietrza. Kluczowe jest zatem podjęcie spójnych działań o charakterze strategicznym, legislacyjnym, informacyjnym, technicznym, kontrolnym oraz finansowym na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym. Jedynym z działań jest Włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez zwiększenie świadomości społecznej oraz tworzenie trwałych platform dialogu z organizacjami społecznymi. Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego wpisuje się w w/w działanie, ponieważ pozwoli na kształtowanie właściwych zachowań społecznych oraz włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza – w projekcie planu ustalono, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub z konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych.

Głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmieniającego się klimatu. W dokumencie wskazano priorytetowe kierunki działań adaptacyjnych w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach, takich jak.: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyki, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania te, podejmowane zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, mają być dokonywane poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę oraz rozwój technologii. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu (dostęp do wody dobrej jakości, poprawa i utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych), dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu (wdrożenie niskoemisyjnych źródeł ciepła), dostosowanie do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie.

Dalekosiężnym celem *Krajowego Planu Gospodarki Odpadami* jest dojsię do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do

ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne. Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi: ZPO; zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby w 2020 r. nie było składowanych więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.; dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów; osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych. Projekt planu jest zgodny z w/w celami ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz zakazuje unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego pozwala na prowadzenie odpowiedniej gospodarki przestrzennej, biorącej pod uwagę interes gminy i społeczności lokalnej, przy uwzględnieniu zasobów przyrodniczych. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Pluski nad jeziorem Pluszne gmina Stawiguda uwzględnia cele ochrony środowiska przedstawione w powyższych dokumentach o charakterze strategicznym.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Na obszarze objętym projektem planu wyznaczono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni (MNZ), tereny sportu i rekreacji (US), tereny zieleni urządzonej (ZP), tereny ciągów pieszo-jednych (Kpj) oraz tereny infrastruktury technicznej (TI.). Wyznaczone tereny elementarne są zgodne z przewidywanym sposobem użytkowania określonym w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Z punktu widzenia jakości życia i zdrowia przyszłych mieszkańców i użytkowników omawianego obszaru, a także jego otoczenia istotne jest wprowadzenie zakazu realizacji inwestycji (w tym usług) stanowiących przedsięwzięcia zaliczane do mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839). Projekt planu zawiera ustalenia zmierzające do minimalizacji potencjalnie niekorzystnych oddziaływań w wyniku realizacji projektowanego zagospodarowania m.in:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- zakaz wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego;
- ustalenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla poszczególnych terenów elementarnych;
- przepisy dotyczące ochrony przyrody i ochrony środowiska, wynikające z tego, że teren objęty planem położony jest na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007;
- przepisy dotyczące ochrony przyrody i ochrony środowiska, wynikające z tego, że teren objęty planem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy

Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów.

Projekt planu zawiera szereg ustaleń zmierzających do minimalizacji potencjalnie niekorzystnych oddziaływań w wyniku realizacji projektowanego zagospodarowania:

w zakresie ochrony powietrza:

- zaopatrzenie w ciepło z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych;
- możliwość realizacji mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

w zakresie ochrony wód:

- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej od strony ulicy Polnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi;

w zakresie ochrony powierzchni ziemi, krajobrazu i przyrody:

- ustalenie minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek, maksymalnej wysokości zabudowy, maksymalnej wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, minimalnej powierzchni biologicznie czynnej;
- projekt zagospodarowania działek należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu
- od strony lasu należy zachować odległość zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi w szczególności ochrony przeciwpożarowej.

w zakresie bezpieczeństwa i ochrony jakości życia:

- w zakresie standardów dotyczących ochrony przed hałasem ustala się dopuszczalne poziom hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi.

Generalnie skutkiem wpływu realizacji ustaleń planu na środowisko będzie zajmowanie wolnych od zabudowy powierzchni pod zainwestowanie kubaturowe i infrastrukturalne. W związku z tym wystąpią nieuniknione negatywne przemiany środowiska przyrodniczego, w tym przekształcenia powierzchni terenu, likwidacja części szaty roślinnej, wzrost zanieczyszczenia powietrza, poziomu hałasu.

Oddziaływanie na środowisko związane z realizacją (etap inwestycyjny), a następnie funkcjonowaniem obiektów będzie zróżnicowane w zależności od rodzaju i intensywności zagospodarowania na terenach elementarnych.

Lp.	Elementy środowiska	Sposób i skutki oddziaływania	Rodzaj oddziaływania
1	Różnorodność biologiczna	Istniejące na analizowanym obszarze zróżnicowanie organizmów żywych ulegnie zredukowaniu w wyniku realizacji ustaleń planu. Największe i najbardziej dynamiczne negatywne oddziaływania będą zachodzić na etapie robót budowlanych.	bepośrednie krótkoterminowe długoterminowe

		<p>Wzmoczona emisja hałasu na etapie budowy nowych obiektów oraz w czasie ich funkcjonowania zmusi do migracji występujące na tym terenie gatunki zwierząt. Największe przekształcenia nastąpią na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną w zieleni. Prace ziemne spowodują zmiany warunków siedliskowych i mikroklimatycznych oraz likwidację części organizmów żyjących w środowisku glebowym. Część przedstawicieli świata zwierząt, zwłaszcza awifauny, z terenów otwartych i zalesionych wyemigruje na tereny sąsiednie, w kierunku wschodnim i północnym.</p> <p>Plan wprowadza zachowanie nie mniej niż 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej, w tym nie mniej niż 50% działki porośniętej drzewostanem gatunków rodzimych. Zagospodarowanie tych terenów zgodnie z ustaleniami planu nie spowoduje znaczących przekształceń siedlisk przyrodniczych. Na większości terenów przekształcenia szaty roślinnej nie będą znacząco oddziaływać na siedliska cenne pod względem przyrodniczym lub miejsca występowania chronionych gatunków.</p>	skumulowane
2	Powierzchnia ziemi	Wpływ na środowisko gruntowe będzie krótkotrwały i związany z realizacją nowej zabudowy. Polegał będzie na zdjęciu warstwy próchnicznej i przerwaniu systemu podsiąkania kapilarnego. Wystąpi miejscowe uszczelnienie podłoża przez wprowadzenie nowych powierzchni nieprzepuszczalnych.	bezpośrednie krótkoterminowe chwilowe
3	Woda	Nastąpi zwiększenie ilości ścieków komunalnych w wyniku rozwoju funkcji mieszkaniowej. Tereny projektowanych inwestycji zostaną wyposażone w systemy kanalizacji wodociągowej, sanitarnej dlatego brak jest zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych. Możliwy wzrost liczby osób korzystających z rekreacji we fragmencie brzegu jeziora Pluszne.	bezpośrednie, krótkoterminowe długoterminowe chwilowe
4	Powietrze	W fazie wznoszenia obiektów wystąpi czasowe oddziaływanie na powietrze atmosferyczne związane z pracą urządzeń budowlanych, transportem materiałów na placie budowy. W fazie funkcjonowania nieznaczny, nieznaczący wzrost zanieczyszczeń pochodzących ze spalania paliw niskoemisyjnych.	Bezpośrednie, krótkoterminowe długoterminowe skumulowane
5	Krajobraz	Realizacja ustaleń planu spowoduje przekształcenia krajobrazu w kierunku typowym dla obszarów zurbanizowanych. Największe zmiany krajobrazu nastąpią na terenach na których, powstaną tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni oraz tereny komunikacji.	Bezpośrednie, pośrednie, krótko i długoterminowe, skumulowane
6	Klimat	W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nastąpi nieznaczna zmiana warunków topoklimatycznych, obecnie typowych dla terenów otwartych. Zmiana pokrycia terenu może spowodować zmniejszenie wilgotności powietrza. Możliwe jest także nieznaczne pogorszenie warunków przewietrzania w strefie przyziemnej. Będą to zmiany o charakterze lokalnym, trwałe, przebiegające stopniowo w miarę zmian w pokryciu terenu, bez wpływu na warunki klimatyczne rejonu.	Bezpośrednie, pośrednie długoterminowe Skumulowane
7	Ludzie	Na etapie robót budowlanych związanych z realizacją inwestycji (obiektów kubaturowych, dróg) warunki przebywania i pracy - niekomfortowe z powodu zwiększonego poziomu hałasu wytwarzanego przez maszyny budowlane i komunikacyjnego,	Bezpośrednie, krótkoterminowe długoterminowe skumulowane

		<p>oraz zanieczyszczenia powietrza (spaliny, pylenie z utwardzonych powierzchni).</p> <p>Realizacja ustaleń planu umożliwi mieszkańcom korzystanie z terenów położonych przy jeziorze, przeznaczonych na cele sportu i rekreacji (US). Również zagospodarowanie terenów przeznaczonych pod zieleń urządzoną (ZP), będzie sprzyjać wypoczynkowi i rekreacji.</p> <p>Na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wystąpią oddziaływania pozytywne i umiarkowanie pozytywne w zależności od warunków życia i zamieszkania - standardu budynków mieszkalnych, ich położenia względem terenów komunikacji i oddziaływania uciążliwości (hałas, pylenie) oraz zagospodarowania terenów w obrębie strukturalnej jednostki mieszkaniowej zielenią urządzoną</p>	
8	Zasoby naturalne	Brak oddziaływania	-
9	Zabytki	Brak oddziaływania	-

Przewidywane oddziaływania na poszczególne elementy środowiska będą miały charakter bezpośredni, pośredni, długoterminowy i trwały. Nie przewiduje się jednak by realizacja projektowanego zainwestowania oddziaływała na całość środowiska w sposób znacząco negatywny, powodujący naruszenie standardów środowiskowych oraz powstawanie zagrożeń, w tym zagrożeń dla celów i przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie (zapobieganie) zanieczyszczeniom środowiska zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska*. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000. W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarte zostały ustalenia regulujące zasady zapobiegania lub ograniczania negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być skutkiem realizacji projektowanego dokumentu - m.in. w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody oraz ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych. Propozycje zastosowania zapisów alternatywnych analizowane były na etapie tworzenia koncepcji, dotyczyły proporcji i rozmieszczenia funkcji w granicach obszaru objętego planem. Niniejsza prognoza wykonywana była równocześnie z pracami nad projektem planu.

Projekt planu poprzez ustalenie zasad kształtowania ładu przestrzennego oraz zasad ochrony środowiska dąży do minimalizacji niekorzystnych skutków zmiany przeznaczenia tego obszaru. Ustalenia projektu planu, mimo zmiany dotychczasowego krajobrazu wizualnego i przyrodniczego, przy jednoczesnej racjonalnej organizacji przestrzeni stwarzają duże szanse na zachowanie dotychczasowych stosunkowo wysokich standardów jakości środowiska i jakości życia mieszkańców.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny ze sposobem zagospodarowania określonym w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, sposobem użytkowania terenów położonych w sąsiedztwie oraz kierunkami wyznaczonymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stawiguda, dlatego też, w wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrehabilitowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie

lęgowym, a w przypadku realizowania ich w okresie lęgowym wskazany jest nadzór ornitologiczny.

- Na etapie realizacji zabudowy, w przypadku kolizji planowanej zabudowy z drzewami, przed ich usunięciem konieczne jest uzyskanie odpowiednich zezwoleń zgodnie z przepisami ustawy o *ochronie przyrody* oraz przeprowadzenie wizji w zakresie występowania ptaków. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody*. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o *ochronie przyrody* oraz par. 6 rozporządzenia Ministra Środowiska (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o *ochronie przyrody*) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- W przypadku konieczności usunięcia drzew kolidujących z przyszłą zabudową wskazanym jest, aby ich wycinka prowadzona była poza sezonem lęgowym ptaków. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.
- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr IX/58/2019 Rady Gminy Stawiguda z dnia 30 maja 2019r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części obrębu Pluski, , gmina Stawiguda. Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.) wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOŚ.411.129.2019.AD z dnia 11 grudnia 2019 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.112.2019.SH z dnia 9 grudnia 2019 r.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w obrębie Pluski nad jeziorem

Pluszne, gmina Stawiguda odnosi się do terenu objętego obowiązującymi planami miejscowymi o nazwach: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz rekreacyjnej w m. Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXVI/187/05 z dnia 10 lutego 2005 roku oraz „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych nad jeziorem Pluszne w obrębie Pluski, gmina Stawiguda” uchwalony Uchwałą Nr XXIV/268/2017 z dnia 20 kwietnia 2017 roku.

Obszar objęty planem obejmuje dwa tereny; jeden obejmujący działkę nr ewid. 286/4 obręb Pluski o powierzchni ok. 0,24 ha i drugi o powierzchni ok. 6,53 ha obejmujący kilka działek ewidencyjnych.

Teren pierwszy od strony wschodniej graniczy z drogą gminną ulicą Jeziorną, od strony zachodniej z jeziorem Pluszne, od strony północnej i południowej z terenami porośniętymi drzewami. Teren jest ogrodzony oraz częściowo zabudowany budynkiem i obiektami małej architektury (wiatami) i zagospodarowany, a także wyposażony w infrastrukturę techniczną. Zgodnie z danymi z ewidencji gruntów przeważająca część terenu sklasyfikowana jest jako LsV, zaś pozostała jako RV i Bi. Enklawa leśna obejmująca typ siedliskowy lasu bór mieszany świeży, w którym dominującym gatunkiem lasotwórczym jest sosna zwyczajna.

Drugi teren obejmuje obszar porolny, nieużytkowanej obecnie rolniczej przestrzeni produkcyjnej obejmujące zbiorowiska roślinności łąkowo-pastwiskowej z występującymi miejscami pojedynczymi samosiewami młodych drzew (głogu, sosny, olchy), a także fragment kompleksu leśnego. W przewadze jest to teren sklasyfikowany jako LsV i LsVI zgodnie z danymi z ewidencji gruntów. Enklawa leśna obejmuje typ siedliskowy lasu bór mieszany świeży, w którym dominującym gatunkiem lasotwórczym jest sosna zwyczajna. W pozostałej części teren sklasyfikowany jest jako PsVI, RVI, RV, RIVa, RIVb i ŁIV klasy bonitacyjnej. Nie ma wyraźnych granic wyznaczających teren; jedynie od strony zachodniej granica przebiega wzdłuż ogrodzeń sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej. W granicach terenu projektowana jest sieć wodociągowa, sieć kanalizacji sanitarnej, sieć elektroenergetyczna i sieć gazowa.

W przeszłości część powierzchni terenów otwartych opracowania była wykorzystywana jako grunty orne. Zaniechanie użytkowania uruchamia procesy sukcesyjne, które ostatecznie prowadzą do zbiorowisk leśnych lub pozostawionych pól odłogowych, pastwiskowych. Na analizowanym obszarze przeważa roślinność typowa dla pól odłogowanych (nieużytków). Fitocenozy kształtujące się na wyłączonych z uprawy polach (zbiorowiska porolne), są dość zróżnicowane, florystycznie niestabilne i otwarte dla przybyszów z rozmaitych siedlisk znajdujących się na tym terenie. W zależności od rodzaju gleby, jej uwilgotnienia i troficzności siedliska, dominują zbiorowiska opanowane przez kilka gatunków. Część otwarta, to dawne pastwisko z resztkami roślinności ciepłolubnej, reprezentowane przez takie gatunki, jak m.in. goździk kartuzek *Dianthus cartusienorum*, jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*, chaber drakiewnik *Centaurea scabiosa*, jaskier bulwkowy *Ranunculus bulbosus*, świerzbica polna *Knautia arvensis*, koniczyna pogięta *Trifolium medium*, bylica polna *Artemisia campestris*, rzepik pospolity *Agrimonia eupatoria*, dziewięciśń pospolity *Carlina vulgaris*. Dominują zbiorowiska roślinne z gatunkami charakterystycznymi dla zbiorowisk ruderalnych i łąkowych, reprezentowane są takie gatunki, jak: przytulia pospolita *Galium mollugo*, kostrzewa czerwona *Festuca rubra*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, tymotka łąkowa *Phleum pratense*, przetacznik ożankowy *Veronica chamaedrys*, koniczyna polna *Trifolium arvensis*. Ponadto miejscami występuje ostrożeń polny *Cirsium arvensis*, przymiotno kanadyjskie *Erigeron canadensis*, przymiotno gałęziste *Erigeron ramosus*, turzycza owłosiona *Carex hirta*, nawłóć pospolita *Solidago virgaurea*, tojeść pospolita *Lysimachia vulgaris*.

Kompleks leśny w północno – wschodniej części działki zdominowany jest przez drzewostan sosny zwyczajnej w wieku ok. 40 lat z domieszką świerku pospolitego i brzozy brodawkowatej. Drzewostan można podzielić na płyty (w zależności od dominującego gatunku i ilościowym zestawieniem – średnia ilość drzew 6 szt/10m²). Podszyt tworzą głównie: czeremcha późna, dzika grusza, głóg i jałowiec pospolity oraz niewielkie płyty żarnowca miotlastego. Runo tworzą przeważnie: śmiałek pogięty, narecznica krótkoostna, trzcinęk leśny, kostrzewa owcza, malina właściwa, jastrzębiec leśny. Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie decyzją z dnia

26 lipca 2016 roku wyraził zgodę na przeznaczenie na cele nieleśne 4,0723 ha lasu w północno-wschodniej części opracowania nie będącego własnością Państwa, położonego w obrębie Pluski, gmina Stawiguda. Pismo IG.I.7151.16.2016.

Cały obszar gminy, a co za tym idzie terenu opracowania znajduje się w zlewni pojeziernej. Jeziora są istotnym elementem sieci hydrograficznej gminy, a także obszaru opracowania. Odwadnianie terenu odbywa się głównie poprzez odpływ gruntowy. Teren objęty niniejszą prognozą położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoły; w regionie wodnym Łyny i Węgarapy. Obszar leży w zasięgu rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW70002558435 Łyna do Dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskie) oraz zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajdują się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Teren objęty opracowaniem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej oraz na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
  - przedmiot ustaleń planu,
  - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
  - ustalenia dotyczące zakresu rysunku planu,
  - ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
  - ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
  - ustalenia dotyczące zasad kształtowania krajobrazu,
  - ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
  - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
  - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu (...),
  - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
  - szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
  - szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
  - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
  - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
  - sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
  - stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
  - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
  - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
  - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod: Zabudowę mieszkaniową jednorodzinną w zieleni (MNZ.01 – MNZ.04), Tereny sportu i rekreacji (US.01), Zieleń urządzoną (ZP.01), Ciągi pieszo-jezdne (Kpj.01) i Infrastrukturę techniczną (TI.01). W ustaleniach projektu planu wprowadzono definicję najważniejszych pojęć tj.:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury;
- nieprzekraczalna linia zabudowy – rozumiana jako wyznaczona na rysunku planu linię, której w przestrzeni nie może przekroczyć żaden element budynku – w miejscach gdzie nie oznaczono linii zabudowy odległość od granicy działki należy przyjmować zgodnie z przepisami odrębnymi.
- wysokość zabudowy – rozumiana jako wysokość mierzona od naturalnego poziomu terenu w najniższym punkcie obrysu budynku do kalenicy, w odniesieniu do pozostałych obiektów budowlanych to wysokość mierzona od naturalnego poziomu terenu w najniższym punkcie obrysu obiektu budowlanego do najwyższego punktu tego obiektu.

W punkcie 1.3.3 w formie tabelarycznej zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzeniu zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Wprowadzeniu zakazu lokalizacji reklam, w tym tablic i urządzeń reklamowych.
- Ustaleniu zasad w zakresie elewacji budynków.
- Ustaleniu zasad w zakresie ogrodzeń, w tym zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych.
- Wprowadzeniu zapisu, że teren objęty planem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów.
- Wprowadzeniu zapisu, że teren objęty planem położony na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Puszcza Napiwodzko-Ramucka” PLB280007, na którym obowiązują przepisy dotyczące ochrony przyrody i ochrony środowiska.
- Ustalenie zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Wprowadzeniu zakazu wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej od strony ulicy Polnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu warunków wyposażenia w sieć telekomunikacyjną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że dopuszcza się realizację mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory

słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami stałymi należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że powiązanie terenów objętych planem z zewnętrznym układem komunikacyjnym będzie realizowane poprzez projektowany ciąg pieszo-jezdny oznaczony symbolem Kpj oraz drogi wewnętrzne położone poza planem. Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się realizacji zadań własnym gminy z zakresu infrastruktury technicznej, a także inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

Zgodnie z art. 51 ustawy o udostępnianiu informacji o ochronie środowiska, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, w prognozie zawarto analizy istniejącego stanu środowiska przyrodniczego, oraz potencjalnych zmian, które mogą zachodzić na tym terenie.

Z analiz zawartych w prognozie wynika, że środowisko przyrodnicze uległo modyfikacjom z uwagi na zaniechanie rolniczego użytkowania terenu. Zaawansowany obecnie proces sukcesji naturalnej, może uruchamiać procesy sukcesyjne, które ostatecznie prowadzą do powstania zbiorowisk leśnych. Projekt planu przewiduje przekształcenie terenów obecnie posiadających funkcję pól odłogowych, łąk i terenów leśnych na tereny z przeznaczeniem w większości na zabudowę mieszkaniową jednorodziną w zieleni, która będzie kontynuacją zabudowy miejscowości Pluski. Projekt planu umożliwi umiejscowienie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zieleni w obecnie zalesionej części działki. Plan wprowadza zachowanie na tym obszarze nie mniej niż 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej, w tym nie mniej niż 50% działki porośniętej drzewostanem gatunków rodzimych.

Projektowane zainwestowanie terenu nie odbije się negatywnie na populacjach gatunków preferujących przestrzenie otwarte i leśne. Projektowane zagospodarowanie terenu nie będzie stanowić bariery dla migrujących ptaków. Nie przewiduje się by realizacja projektu planu powodowała znaczące straty w środowisku biotycznym rejonu opracowania, nie spowoduje również zagrożeń dla liczebności populacji i przetrwania gatunków chronionych. Wariant, zakładający lokalizację budynków na dużych działkach, będzie rozwiązaniem korzystnym także z przyrodniczego punktu widzenia.

Rozwiązania planu dotyczące zabudowy oraz sieci infrastruktury technicznej są rozwiązaniami optymalnymi i uwzględniają zarówno wymogi środowiska przyrodniczego jak i kulturowego. Na etapie realizacji inwestycji (głównie realizacji zabudowy i systemów infrastruktury) nastąpi kumulacja negatywnych skutków dla środowiska. W zasadzie większość z nich będzie przestrzennie ograniczona do terenów budowy. Ich cechą będzie znaczne natężenie i stosunkowo krótki okres oddziaływania. Część z nich będzie miała charakter odwracalny.

Projekt planu zawiera szereg ustaleń zmierzających do minimalizacji potencjalnie niekorzystnych oddziaływań w wyniku realizacji projektowanego zagospodarowania:

w zakresie ochrony powietrza:

- zaopatrzenie w ciepło z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła; dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych;
- możliwość realizacji mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane na dachach budynków oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

w zakresie ochrony wód:

- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględnić wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej od strony ulicy Polnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi;

w zakresie ochrony powierzchni ziemi, krajobrazu i przyrody:

- ustalenie minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek, maksymalnej wysokości zabudowy, maksymalnej wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy, minimalnej powierzchni biologicznie czynnej;
- projekt zagospodarowania działek należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu
- od strony lasu należy zachować odległość zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi w szczególności ochrony przeciwpożarowej.

w zakresie bezpieczeństwa i ochrony jakości życia:

- w zakresie standardów dotyczących ochrony przed hałasem ustala się dopuszczalne poziom hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi.

Przewidywane oddziaływania na poszczególne elementy środowiska będą miały charakter bezpośredni, pośredni, długoterminowy i trwały. Nie przewiduje się jednak by realizacja projektowanego zainwestowania oddziaływała na całość środowiska w sposób znacząco negatywny, powodujący naruszenie standardów środowiskowych oraz powstawanie zagrożeń, w tym zagrożeń dla celów i przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym, a w przypadku realizowania ich w okresie lęgowym wskazany jest nadzór ornitologiczny.
- Na etapie realizacji zabudowy, w przypadku kolizji planowanej zabudowy z drzewami, przed ich usunięciem konieczne jest uzyskanie odpowiednich zezwoleń zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody oraz przeprowadzenie wizji w

zakresie występowania ptaków. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozporządzenia Ministra Środowiska (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- W przypadku konieczności usunięcia drzew kolidujących z przyszłą zabudową wskazanym jest, aby ich wycinka prowadzona była poza sezonem lęgowym ptaków. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.
- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.

Paweł Jabłoński

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

.....
podpis